

Leányvári Újság

Leinwarer Zeitung

XV. évf. 2. szám • 2021. július

Vers a zarándoklatról

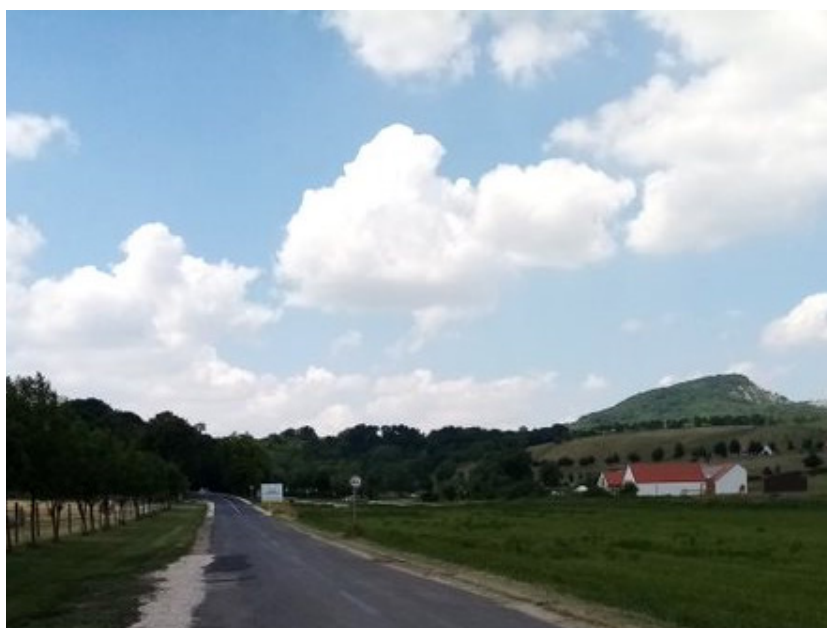
Aki rohan, azt az idő szorítja,
Aki zarándokol, azt az idő tágítja.
Aki menekül, önmaga elől fut,
Aki zarándokol, önmaga felé tart.
Aki menetel, másokhoz igazodik,
Aki zarándokol, saját ritmusára jár.
Aki túrázik, teljesít.
Aki zarándokol, teljessé lesz.
Aki kirándul, kikapcsolódik, Aki zarándokol, bekapcsolódik.
Aki sétál, nézelődik, Aki zarándokol, befelé figyel.
Aki bókászik, céltalan, Aki zarándokol, célra talál.
Aki zarándokol, úton van. Aki zarándokol, jó úton van.

(Ismeretlen szerző, az El Camino egyik állomásán olvasható ez a szöveg)

Egy afrikai mondás szerint:

“Ha gyorsan akarsz haladni, menj egyedül!
Ha messzire akarsz jutni, menjetek együtt!”

Gyalogos zarándoklat 2021-06-26

A lábunk a porban a lelkünk az Égre tekint

A Hivatásőrző Ház szervezésében ez év március 19-én, Szent József ünnepén, a ház lakói és dolgozói, már megtette ez évi első zarándoklatát Péliföldszentkeresztre. Még jócskán messze volt akkor a nyár, de Isten kegyelméből akkor is nagyon szép időjárással áldott meg bennünket az Úr, de ami a legfontosabb volt, hogy akkor is sok lelki kegyelemben és élményben volt részünk.

Most, június 26-án a leányvári plébánia szervezésében, újra zarándokútra indultunk, ugyanazon az útvonalon. 21-en voltunk. Ebből hárman voltunk a Hivatásőrző Házból, a többiek pedig Leányvárról, illetve Esztergomból. A zarándokcsoportban, voltak szép korúak, középkorúak, akadt fiatal is, sőt két gyermek is volt velünk szüleivel, a 12 éves Gergő és a 9 éves Máté, akik az út első szakaszát a 7 km-t, Csolnokig, gyalogszerrel tették meg nagy hősiességgel.

Reggel 7 órakor gyülekeztünk a Szent Erzsébet templomban, ahol rövid ima és szándék átgondolása után, (hogy ki kiért, miért, milyen szándékokra szeretné a zarándoklatot felajánlani) Antal atya áldásával és vezetésével elindultunk zarándokutunkon a zarándokkereszttel az élen.

Antal atya az elején elég gyors tempót vett fel, de azért ha valakik lemaradtak, egy – egy keresztnél, ima, illetve énekkezdésnél bevártuk őket. Először a temető útvonalán lévő keresztnél álltunk meg egy rövid énekre és kereszthódolatra. Majd onnét, Richard Rohrtól (OFM) vett litániát énekeltünk, imádkoztunk a Szentlelket kérve, az ún. ima „táncát”.

tunk az Annavölgy felé vezető erdei útvonalon, ahol az örömdetes Rózsafüzér öt titkát imádkoztuk el és elmékedtük át felváltva tizedenként.

Egyszer csak Annavölgybe értünk, ahol Antal atya várt már ránk újra nyitott mikrobusszal, hogy felfrissítsük magunkat.

Rövid pihenő után, nekivágtunk az utolsó kilométereknek. A nap is már jócskán ránt vetette bőrünk bar-nulását segítő sugarait, lépéseink után csak úgy kavargott a száraz por a levegőben. Jézusra gondoltam, mikor

Még aránylag elég gyors léptekkel elértünk Csolnokra, ahol nyitott templom és a csolnoki plébános, János atya, nyitott szívvel várt ránk. A templomban elimádkoztuk a szeretet himnuszát, amit egy egye mondat után latin, illetve magyar Taize-i énekekkel színesítettünk. Az ima után, Feri bácsi várt bennünket nyitott szívvel és nyitott mikrobusszal, ahol ott voltak a frissítő ásványvizek és az áfonyás és banános müzliszeletek. Ugyanakkor előkerült a hátizsákból a már frissen szedett paprika vajas szalámis kenyérral. Erőt gyűjtöttünk és Feri bácsi vezetésével elindul-

gyalog, saruban járta Palesztina poros útjait. Igen, poros volt az út, de Antal atya Szent József év lévén, belekezdett egy nagyon mély, megható és lelkesítő elmélkedésbe, Szent József életéről, Máté evangéliuma lapján. Így a zarándokút legnehezebb szakaszán a lábainkat a por beborította, de Szent József, igaz, szerény, megpróbált és Istennek tetsző életét átélve emelkedett lélekkel folytattunk zarándoklatunkat.

Péliföldszentkeresztig még két keresztnél róttuk le hódolatunkat, majd a település elejétől, Mária énekekkel vonultunk a templomba, a zarándokkereszt mögött. A templomban, zárásként Henri J. M. Nouwen gondolatai alapján elméltünk Isten irgalmasságáról. Itt majdnem elsírtam magam, mert annyira meglepődtem, hiszen Istenen kívül senki sem tudta, hogy az én Isten irgalmának elnyeréséért és elfogadásáért ajánlottam fel ezt a zarándoklatot.

A záróáldás után, még egy kicsit felfrissítettük magunkat a Szalézi Rendház kerthelyiségében, majd ki a mikrobusszal, ki pedig személyautóval elindult otthonába.

Úgy gondolom, testiekben kellemesen elfáradva, lelkiekben pedig megújulva nézhettünk ennek a hétvégének következő szakaszába.

Feri atya

PÁLYÁZATOKKAL, FEJLESZTÉSEKKEL KAPCSOLATOS ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Az újság előző lapszámának megjelenése óta is számos fejlesztést, beruházást kezdett el és valósított meg az önkormányzat.

Részben a Magyar Falu Program keretében elnyert pályázati támogatás felhasználásával kezdődött meg tavaly szeptemberben és idén tavasszal fejeződött be a ravatalozó felújítása és az épület bővítése, egy méltóságteljes búcsúztatók megtartását szolgáló fedett előtér és egy harangtorony hozzáépítésével. A közelmúltban végre a közel 120 éves, gyönyörűen felújított harang is felkerült a toronyba. A kulcsokat június végén átadtuk a temetkezési szolgálatnak, így az épület júliustól újra használható.

Kiemelt településfejlesztési céljaink között szerepelt és szerepel jelenleg is a biztonságosabb közlekedés feltételeinek megteremtése Leányváron. A cél természetesen hosszútávú, hiszen a feladat sokrétű, költsége pedig hatalmas volumenű, de az „apróbb” projektek megvalósításán keresztül folyamatosan haladunk előre ezen az úton is. 2020 év végén sikeres pályázat útján belügyminisztériumi támogatással és önkormányzati önrész vállalással került felújításra az Erzsébet utca 164-176 közötti járdaszakasz. Az elkészült gyalogosutat sokan meglepődve fogadták az épületek melletti magasabb fekvése miatt. Ez azért került így kiépítésre, hogy a jövőben tervezett vízelvezető árkok lefedésével kialakított parkolóhelyek miatt az útról lefolyó csapadék ne az épületek falára, hanem a majd kiépítésre kerülő útmenti csatornarendszerbe folyjon. Bízunk benne, hogy a gyalogosutak felújítása projektünk idén is folytatódik, talán lapunk megjelenésével egyidőben már újabb számunkra kedvezően elbírált pályázatról tudunk beszámolni, melynek keretében a Bécsi út hátsó szakasza kerül majd felújításra az ott lakók örömeire.

Természetesen a közlekedés biztonságos feltételeit nem csak a gyalogosoknak szeretnénk biztosítani, de azon a területen tudunk gyorsabban haladni, ahol több a lehetőség pályázati források bevonására. Terveink szerint idén augusztusban saját forrásból megkezdjük az óvoda előtti biztonságosabb parkolás/megállás lehetőségének kiépítését is. Utak tekintetében pedig szintén önkormányzati forrásból idén tavasszal a Templom utca végi makadámút került felújításra tereprendezéssel és újraműrvázással.

Szintén Magyar Falu Program keretében elnyert sikeres pályázat keretében hamarosan megkezdődik a Polgármesteri Hivatal (Faluház) jelenleg hullámvonalat követő tetőszerkezetének felújítása. Az új tetőszerkezetre napelen fog kerülni és szintén a pályázati költségvetésből korszerűsítésre kerül a hivatal fűtési rendszere, valamint klíma berendezések kerülnek felszerelésre. És ha már az épületekkel kapcsolatos fejlesztéseknél tartunk, örömmel tájékoztatjuk az olvasókat arról, hogy hamarosan az óvoda torna szobájának megépítésére fogunk pályázni, bízunk benne, hogy az eddigiekhez hasonló sikerrel.

A már említettekhez képest kisebb volumenű és értékű beruházás keretében az önkormányzat ágaprító gépet vásárolt a meglévő traktorunkhoz, a sportpályán lévő kosárlabda palánkokra pedig új láncok kerültek beszerzésre és felszerelésre.

Gyereknapi apropóján az önkormányzat munkatársai készültek lelkesen arra, hogy meglepetést szerezzenek az ünnepelteknek. A tavalyi évben pályázati forrásból megújult játszótér játékparkjának bővítésére tettünk kísérletet, saját kezűleg készített fejlesztő játékokkal. A kísérlet a visszajelzések alapján jól sikerült, a gyerekek és szülők örömmel fogadták és vették használatba az új játékokat. Gumiabroncsok felhasználásával készítettünk egy mezítlábas ösvényt. Minden abroncs különböző anyagokkal lett feltöltve.

A mezítlábas ösvényen a gyermeknek mezíten lábbakkal kell végigsétálni, ami egyrészt szuper érzés a talpacskáknak, másrészt jótékony hatással van az egészségre is. Ahogy a gyermek talpa érintkezik a különböző felületekkel és textúrákkal, taktilis, azaz tapintási érzékelése fejlődik. A különböző textúráknak köszönhető különböző érintések és nyomások a megfelelő idegrendszeri érzésben is segítenek, továbbá fejlődik a gyermek talpizomzata, így a lúdtalp is megelőzhető.

Szintén gumibroncsokból, azokat különböző színűre festve és állítva félig földbe ásva készült el egy egyensúlyozó pálya is, amin előre felé és oldalazva, telitalppal vagy lábujjhegyen és bárhogy lehet haladni, egyensúlyozni. Ez a feladat remekül fejleszti a szem-láb koordinációt, a figyelmet és az egyensúlyérzékelést is. Izgalmasabbá lehet tenni a feladatot azzal, ha a színekhez például különböző tevékenységet párosítunk, amit először memorizálni kell, majd az adott színnél meg is kell csinálni, de az is izgalmas feladat lehet a kicsiknek, hogy minden lépést követően az abroncs színének megfelelő gyümölcsöt/zöldséget/járművet kell mondaniuk. A gumibroncsok felajánlását ezúton is köszönjük Engler Szabolcsnak!

Készült még egy szintén egyszerű és nagyszerű ügyességi játék is, mely kiválóan fejleszti a szem-kéz koordinációt, a térorientációt, az iránykövetést, az egyensúlyérzékét. Ez az ugróiskola, amit társakkal, de akár egyedül is lehet játszani. A játéknak számos változata van, a kreatívak saját játékszabályt is alkothatnak. A legkisebbeknek ez a játék segíthet az alapszámok tanulásban és ha ez már megy, kombinálhatjuk számukra a feladatot például azzal, hogy minden ugrást követően tapsoljanak a kockára festett számmal megegyezőt, így a figyelmi- és koncentrációs képességük is fejlődni fog.

Negyedik saját kezűleg készített játékunk pedig egy olyan ügyességi pálya lett, amin kezeket-lábakat is használva lehet végig menni és jól kell figyelni, hiszen a feladat nem is olyan egyszerű. Jó megfigyelés, koncentráció, egyensúly és kitartás szükséges.

TÁJÉKOZTATÁS A HIVATAL NYÁRI NYITVATARTÁSI RENDJÉRŐL

Tájékoztatjuk a Tisztelt Lakosságot, hogy a Piliscsévi Közös Önkormányzati Hivatal Leányvári Kirendeltségének személyes ügyfélfogadási rendje és a polgármester úr fogadóórája az alábbiak szerint alakul 2021. június 21. és 2021. augusztus 31. között:

Hétfő: 8.00-14.00

Szerda: 8.00-14.00

Péntek: 8.00-12.00

Műszaki ügyekben:

kedd 8.00-14.00

Jegyző asszony fogadóórája:

kedd 8.00-14.00

A fenti időpontoktól eltérő ügyintézési igény esetén előzetes időpontegyeztetés szükséges az ügytípus kapcsán illetékes ügyintézővel az alább megadott elérhetőségeken:

Polgármester: Fári Csaba e-mail: polgarmester@leanyvar.hu tel: 30/235-8120	Műszaki ügyek: Skandera Katalin e-mail: muszak@piliscsev.hu tel: 30/676-9590
Jegyző: Balázs Márta e-mail: jegyzo@leanyvar.hu tel: 30/131-7859	Szociális és gyermekvédelmi ügyek, lakcím- és népesség nyilvántartás: Witzenleiterné Huttera Erzsébet e-mail: szocialis@leanyvar.hu tel: 70/378-4693
Anyakönyvi ügyek, hagyaték, temető ügyek, eb-nyilvántartás, hirdetmények: Balogné dr. Hatala Judit e-mail: hivatal@leanyvar.hu tel: 30/827-1980	Adó és iparkereskedelmi ügyek: Valek Zsuzsanna e-mail: ado@leanyvar.hu tel: 30/698-145
Pénzügy, pénztári ki- és befizetések: Fári Nagy Zsuzsanna e-mail: penzugy@leanyvar.hu tel: 30/993-8183	

LAKOSSÁGI TÁJÉKOZTATÁS A HÁZIORVOSI ELLÁTÁS RENDJÉRŐL

Leányvár Község Önkormányzata tájékoztatja a Tisztelt Lakosságot, hogy 2021. június 1-től a háziorvosi ellátás rendje az alábbiak szerint alakul:

HÉTFŐ	
8:00-10:00	Készenléti idő: A készenlét ideje alatti rendelkezésre álláshoz telefonos kapcsolatfelvétel szükséges. Kizárólag sürgős esetben! 30/751-93-33
10:00-12:00	Egyéb ügyintézés - receptfelírás, - időpont előjegyzés, - igazolásokkal és beutalókkal kapcsolatos ügyintézés, - telefonos orvosi konzultáció (visszahívás) kérése 33/487-274 30/751-93-33
12:00-13:30	Készenléti idő: A készenlét ideje alatti rendelkezésre álláshoz telefonos kapcsolatfelvétel szükséges. Kizárólag sürgős esetben! 30/751-93-33
13:30-15:30	Betegellátás érkezési sorrend szerinti és előjegyzett betegek részére.
15:30-16:00	Készenléti idő: A készenlét ideje alatti rendelkezésre álláshoz telefonos kapcsolatfelvétel szükséges. Kizárólag sürgős esetben! 30/751-93-33

KEDD	
8:00-10:00	Készenléti idő: A készenlét ideje alatti rendelkezésre álláshoz telefonos kapcsolatfelvétel szükséges. Kizárólag sürgős esetben! 30/751-93-33
10:00-12:00	Egyéb ügyintézés - receptfelírás, - időpont előjegyzés, - igazolásokkal és beutalókkal kapcsolatos ügyintézés, - telefonos orvosi konzultáció (visszahívás) kérése 33/487-274 30/751-93-33

12:00-13:30	Készenléti idő: A készenlét ideje alatti rendelkezésre álláshoz telefonos kapcsolatfelvétel szükséges. Kizárólag sürgős esetben! 30/751-93-33
13:30-15:30	Betegellátás érkezési sorrend szerinti és előjegyzett betegek részére.
15:30-16:00	Készenléti idő: A készenlét ideje alatti rendelkezésre álláshoz telefonos kapcsolatfelvétel szükséges. Kizárólag sürgős esetben! 30/751-93-33

SZERDA	
8:00-10:00	Készenléti idő: A készenlét ideje alatti rendelkezésre álláshoz telefonos kapcsolatfelvétel szükséges. Kizárólag sürgős esetben! 30/751-93-33
10:00-12:00	Egyéb ügyintézés - receptfelírás, - időpont előjegyzés, - igazolásokkal és beutalókkal kapcsolatos ügyintézés, - telefonos orvosi konzultáció (visszahívás) kérése 33/487-274 30/751-93-33
12:00-13:00	Készenléti idő: A készenlét ideje alatti rendelkezésre álláshoz telefonos kapcsolatfelvétel szükséges. Kizárólag sürgős esetben! 30/751-93-33
13:00-15:00	Betegellátás érkezési sorrend szerinti és előjegyzett betegek részére.
15:00-16:00	Készenléti idő: A készenlét ideje alatti rendelkezésre álláshoz telefonos kapcsolatfelvétel szükséges. Kizárólag sürgős esetben! 30/751-93-33

CSÜTÖRTÖK	
8:00-11:00	Készenléti idő: A készenlét ideje alatti rendelkezésre álláshoz telefonos kapcsolatfelvétel szükséges. Kizárólag sürgős esetben! 30/751-93-33
11:00-13:00	Egyéb ügyintézés - receptfelírás, - időpont előjegyzés, - igazolásokkal és beutalókkal kapcsolatos ügyintézés, - telefonos orvosi konzultáció (visszahívás) kérése 33/487-274 30/751-93-33
13:00-13:30	Készenléti idő: A készenlét ideje alatti rendelkezésre álláshoz telefonos kapcsolatfelvétel szükséges. Kizárólag sürgős esetben! 30/751-93-33
13:30-15:30	Betegellátás érkezési sorrend szerinti és előjegyzett betegek részére.
15:30-16:00	Készenléti idő: A készenlét ideje alatti rendelkezésre álláshoz telefonos kapcsolatfelvétel szükséges. Kizárólag sürgős esetben! 30/751-93-33

PÉNTEK	
8:00-10:00	Készenléti idő: A készenlét ideje alatti rendelkezésre álláshoz telefonos kapcsolatfelvétel szükséges. Kizárólag sürgős esetben! 30/751-93-33
10:00-12:00	Egyéb ügyintézés - receptfelírás, - időpont előjegyzés, - igazolásokkal és beutalókkal kapcsolatos ügyintézés, - telefonos orvosi konzultáció (visszahívás) kérése 33/487-274 30/751-93-33
12:00-13:30	Készenléti idő: A készenlét ideje alatti rendelkezésre álláshoz telefonos kapcsolatfelvétel szükséges. Kizárólag sürgős esetben! 30/751-93-33
13:30-15:30	Betegellátás érkezési sorrend szerinti és előjegyzett betegek részére.
15:30-16:00	Készenléti idő: A készenlét ideje alatti rendelkezésre álláshoz telefonos kapcsolatfelvétel szükséges. Kizárólag sürgős esetben! 30/751-93-33

Egyéb fontos információ:

- Készenléti idő alatti sürgős esetben hívja a 30/751-93-33-as telefonszámot!
- Életveszély, közterületi rosszgullét esetén azonnal hívja a 112-es segélyhívó számot!
- A háziiorvosi rendelési és rendelkezésre állási időn kívüli időszakban jelentkező sürgős ellátást igénylő esetben a Központi Háziiorvosi Ügyletet keresse fel a 33/441-008-as
- telefonszámon vagy a Dorog, Kossuth Lajos utca 6. szám alatt.
- Táppénzes igazolás kiadására vonatkozó igényt telefonon előző nap szükséges jelezni, kérni.
- Receptfelírásra (állandó gyógyszerek felírása) vonatkozó igényét elküldheti a
- leanyvar.rendelo@gmail.com e-mail címre is neve, lakcíme, születési dátuma, TAJ száma, telefonszáma megadásával és a szükséges gyógyszerek felsorolásával.
- Amennyiben erős légúti, koronavírus fertőzésre utaló tüneteket észlel magán,
- NE személyesen keresse fel a háziiorvosi rendelőt, telefonon jelentkezzen panaszával.
- Kontrollvizsgálatok alkalmával az ellátást biztosító orvost keresse fel!

SZÜLŐI TÁJÉKOZTATÓ A TELEPÜLÉSI BEISKOLÁZÁSI TÁMOGATÁS FOLYOSÍTÁSÁRÓL

Leányvár Önkormányzata ezúton tájékoztatja az általános iskolába járó gyermekek szüleit, hogy a Leányvár Községi Önkormányzat Képviselő-testületének a szociális ellátások helyi szabályairól szóló 6/2020. (VII.09.) számú önkormányzati rendeletének 9.§ (2) bekezdése értelmében a **beiskolázási támogatás címen adott települési támogatás folyósítása 2021-ben is az alábbi jogosultsági feltételek fennállása esetén és kérelmezés útján történik.**

*„A polgármester a népesség-nyilvántartás adatai alapján a támogatás megállapítása évének január 1. napján leányvári lakcímmel rendelkező és életvitelszerűen a településen élő szülő vagy törvényes képviselő részére, szintén leányvári lakcímmel rendelkező és életvitelszerűen a településen élő iskolás - az első 8 valamely évfolyam tanulója - gyermeke után, jövedelmi viszonyoktól függetlenül **kérelemre** évente egy alkalommal, gyermekenként 10 000 Ft összegű települési támogatást **állapít meg**. A **települési beiskolázási támogatás augusztus-szeptember hónapban kérelmezhető.**”*

A beiskolázási támogatás folyósításához szükséges kérelem formanyomtatvány átvehető ügyfélfogadási időben a Polgármesteri Hivatalban, szerda délelőttönként az általános iskola titkárságán, továbbá elektronikus formában igényelhető a szocialis@leanyvar.hu email címen.

HA OTTHONFELÚJÍTÁSBA VÁG BELE, NE FELEDKEZZEN MEG A TELEPÜLÉSKÉPI BEJELENTÉSI ELJÁRÁSRÓL

Leányvár Község Önkormányzatának műszaki ügyintézője a gyermekeket nevelő családok otthonfelújítási támogatása kapcsán az következőkre hívja fel az érintettek figyelmét.

Leányvár Község Önkormányzatának Képviselő-testülete 2017-ben fogadta el településünk vonatkozásában a településképi védelméről szóló 16/2017. (XII.15.) önkormányzati rendeletet. A helyi településképi rendelet célja Leányvár község településképiére jellemző elemek és követelmények, valamint a településképi-védelem eszközének és módjának meghatározása. Településképi szempontból a teljes közigazgatási területre kiterjedően kerültek a rendeletben meghatározásra a követelmények. Meghatározó a rendeletben a történeti településrész, a tájképvédelemmel érintett és ökológiai szempontból értékes beépítésre nem szánt területek, az egyéb beépítésre szánt átalakuló, illetve a beépítésre nem szánt területek tekintetében megállapított követelmények.

A község polgármestere az építésügyi hatósági engedélyhez nem kötött, valamint az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 33/A. §-a szerinti egyszerű bejelentéshez kötött építési tevékenységnek sem minősülő építési tevékenységek tekintetében, továbbá a rendeltetismódosítások és a reklámok és reklámhordozók elhelyezése tekintetében, településképi bejelentési eljárást folytat le. Az eljárás kérelemre indul. A polgármester a településképi bejelentési eljárás során a tevékenység tudomásulvételéről dönt, vagy tervezett tevékenységet megtiltó döntést hoz. Döntéséről a polgármester a bejelentőt 15 napon belül írásban értesíti. Településképi kötelezés és bírság kiszabására kerülhet sor, amennyiben a bejelentést elmulasztja az építtető.

A fentiek értelmében a nyílászárócseré, a homlokzat felújítás vagy színezés, tetőcsere, stb. esetén sem szabad megfeledkezni a településképi bejelentési eljárás lefolytatásáról.

A rendeletben foglalt településképi követelmények teljesülése érdekében, illetve a településképi bejelentési eljárás részleteit illetően kérem konzultáljon műszaki ügyintézőnkkel, Skandera Katalinnal minden kedden 8.00-tól 15.00-ig a 06/33 509-930-as telefonszámon.

SZENT MAGYAR HAZÁM

Kulturális rovat. Szerkesztő: Végh Péter ny. tanár

IZSAI LEÁNYVÁR

Előző lapszámunkban Leányvár nevű helyek, építmények felfedezésére, ismertetésére indultunk. Bemutattuk impozáns várkastélyának fotóját, legendáját. Mostani úticélunkat is Felvidékünkön találjuk. Izsa (Kelementia) leírása a „Borovszky féle” Magyarország vármegyei és városai könyvsorozat 1907-ben megjelent Komárom kötetében így szól: „Nagyközség Komáromon alul mintegy 8 kilométernyire, a Duna mentén fekszik. Határa egészen a Vág torkolati szögéig fölnyúlik, s alább a Duna és Zsitva közét tölti be. 367 háza és 2056 – római katolikus – magyar lakosa van. Vasúti és távíró állomás: Almásfüzitő vagy Komárom.... Itt van a régente híres harcsási malomrév, melynek napja, azóta, hogy gőzmalmok vannak, végleg leáldozott.” (Ahogy mára – teszem hozzá – a legendás, Európa piacaira kijutott minőségi gyümölcs, szőlő, bor, zöldségtermelés, s a hozzá kapcsolódó vízi szállítás, a valamikor hajókikötő szintűgy. Ma már csak emlék Csallóköz nagyszerű termőföldjének, gazdagságának fénykora.) „IV. Béla király a község halászati jogát a nyúlakszigeti apácázárdának adja, a pápa az alkotmányt megerősíti és a szerzetet különös pártfogásba ajánlja.” A térségben való jelenlétükről a szlovák iratokban sok nyomot nem találunk, pedig az egykori Castrum Virginianum (magyarul: LEÁNYVÁR) a római katonai tábor erődítményének helyén adott szállást nekik. Ahogy a mi szinte nyomtalanul eltűnt, de nem elfeledett Leányvárunk is, amellyel kapcsolatban szintén Nyulak -, vagyis Margitszigeti apácák lakásáról szólhatunk.) A viza fogásról híres helyről Rómer Flóris az Archelológiai Értesítőben azt közölte, hogy szemben, Ószőny (Brigetió) helységben szintén castel (véderőmű) magasodott, és „ott tartotta Valentin a kedveseit.” Dugonics András szerint ott volt Valentianus császár (i.u.2.sz.d.) „kéjlaka.” Révai József. Séták a római kori Magyarországon c. művében olvasható, hogy izsaiak emlékeztek olyan mesére, miszerint a leányvári vár falakon kívül a legelőn állt egy „kőkecske”. Amikor a XV. században a török hódítók jöttek, vizsgálódás közben rájöttek arra a furfangra, hogy a különös faragványnak bizony „srófra” jár a farka, s amikor ezt sikerült letekerniük, a szobor belsejében nagy kincset kerestek. Mesélték, hogy a vár (Klementia) alatt a Duna medrében rejtőzik egy hatalmas tölgy, amely egykori alagút be-, ill. lejárata. Átellenben Brigetio (Szőny) „várában” lakott hajdanán kilenc gróftestvér, akik onnan jártak át kilenc grófkisasszonyhoz. A törökök legyilkolták őket, de a kincset nem tudták elvinni az alagútból, mert annak bejáratát tűzszemű fekete kutya őrizte. A mesei – mítoszi világra, Felső – Magyarország történelmi múltjára csak a magyar historikusok leírásából származhat tudásunk. A hely kultikus értékét a szlovák szomszédok is becsülik, ám csakis az ókorra tekintenek vissza, a törökdúlásokról (ezek nyomán mindössze 20 épségben maradt házat írtak össze), a gyakori természeti csapásokról, árvíz, tűz pusztításáról tesznek ugyan említést, a máig eltelt időről alig, mintha mi sem történt volna ebben a térségben évszázadokon át. Tény, hogy a világtörténetből és a gazdag ásatási leletanyagból, a fennmaradt romokból nyilvánvaló, hogy a rómaiak Duna – menti lime, a germán törzsek betörései ellen emelt erődrendszer, az általuk 6000 kilométeren át kiépített - Pannoniát is biztosító védvonal a komáromi járás nyitrai kerületének Leányvár nevű dűlőjében az izsai katonai tábor helyezkedett el. Kő kövön sok nem maradt, mert a századok folyamán építőanyagként használták, jutott belőle a komáromi vár falába, az izsai házak alapjába, kifalazott kutakba. Ezen a területen követ, kőbányát nem találni, valószínűleg a nagy építkezésekhez valót a túlpartról szállították át az itteni feltételezett hajókikötőbe. Sic transit gloria mundi! – Így múlik el a világ dicsősége! – merülhet fel bennünk a kérdés. A bátorító, reménykeltő nem! - mel kell válaszolnunk. Odaát is tudatában vannak a történelmi, kulturális kincs jelentőségének, a kistérség turisztikai fejlesztésének lehetőségével, és az Izsai Leányvárnak az UNESCO világörökség listájára készített javaslata elbírálás alatt van. Az utóbbi tíz évben elvégzett kutatás, feltárás, rekonstrukció nyomán sikerült felújítani a nevezetesség északkeleti és északnyugati saroktornyát és a fürdőépületet. A Duna Menti Múzeum Igazgatósága által vezetett építkezés nyomán látványos, nevezetes idegenforgalmi bemutatóhely, pihenésre, szórakozásra is alkalmas többfunkciós központ megvalósulásának örülhetünk. Ha a mi pilisalji Leányvárunkról szép kirándulást akarunk tenni, hát érdemes!

Esztergom – Párkányon átjutva kiváló kerékpárút vezet a szomszéd, rokon Leányvárhoz!

ORSZÁGZÁSZLÓ

Hazánk, nemzetünk legfontosabb történelmi eseményeiről országosan, de helyi, települési szinten is folytonosan kell és jó is megemlékezni, még akkor is, ha a csaták, háborúk, természeti csapások, üldöztetések áldozatot követelő fordulatai szomorúsággal töltönek el bennünket. A hősiesség, a bátor helytállás és áldozatvállalás ugyanakkor felemelő érzést és tudatot kölcsönöz nekünk, utódoknak. Trianon centenáriumán, a tavalyi esztendőben otthonunkba bújva, a gyülekezés és nyilvánosság tiltásának kényszerűségében, a társadalmi, közösségi atomizáltságban sem gyásznapot nem ülhettünk, sem az „Összetartozás” ünnepét nem élhettük át. Idén, a békediktátum 101.évében némileg jobb helyzet állt elő, a járványkorlátozások könnyítése nyomán. Szép és méltó megemlékezést tartottak a közelünkben, Piliscsabán, és alkalmam volt részt venni családi – baráti körben országzászló avatáson is, Nagymaroson. Aktuális élményeim kapcsán írom, küldöm a következő ismertetésem, melynek címe:

ORSZÁGZÁSZLÓ

1925-ben, a Történelmi Magyarország megcsonkolása után a maradék hazában Urmánczy Nándor, örmény származású erdélyi politikus, országgyűlési képviselő kezdeményezésére 1000 településen állítottak fel országzászlót. A legnagyobb, impozáns, u.n. „Ereklyés Országzászlót” a budapesti Szabadság téren avatták fel 1928. augusztus 20-án. Angyalokkal ékesített lobogója, a Trianon előtti utolsó középcímer, s felirat hirdette, hogy „Így volt, így lesz!” A sávosan pirosra festett zászló félárbórcra volt eresztve, csak a visszacsatolások idején, 1938-tól húzták fel a csúcsig, amit esküre emelt kéz – Vitéz Nagybányai Horthy Miklós Kormányzó jobbjának másolata – díszített. (Máshol turulmadár, kereszt.) Az „ereklyét” az ország minden településéből hozott anyaföld jelentette, s tartóján fősorakozott 63 vármegyénk neve (a 64, Modrus – Fiume volt), s zárókövére a következő felirat került: „Tudd meg, oh ember, e helyen Nagymagyarország vérrel, könnyel és verejtékkel megszentelt földjén állasz!” 1945 után eltűnt – ahol meghagyták, átkeresztelték – „szabadság zászlónak” -, s helyébe a „felszabadító”, valójában a megszálló Vörös Hadsereg dicsőségét hirdető obeliszket állították. A gyilkos háborúban elesett szovjet katonák síremléke ma is ott magasodik, tetejében az aranyozott ötágú csillaggal. Úgy tűnik, hogy a „megbonthatatlan szovjet – magyar barátság” jegyében nem jutottunk el odáig, sokak követelése ellenére sem, hogy méltó, temetkezési helyre, vagy akár haza szállítsák ezt a monumentumot. A négy égtáj felé néző, elrabolt területeinket megtestesítő irredenta szobrokat, melyek körívben helyezkedtek el ezen a szent helyen, szétrombolták. A zászló újraállítása megtörtént 1990-ben. Érdemes ide elzarándokolni, megnézni képeken, interneten az eredeti, bank – és követségi palotákkal, a Hazatérés templomával keretezett gyönyörű tér „békebeli” állapotát. Felidézhetjük elődeink fohászatát: „És most testvérek, boruljunk le imára, kérjük Istent, nézzon le szegény hazánkra, óvja, védje az elszakadt magyarságot, s vegye le rólunk a trianoni átkot! Ámen”

„Az országzászló mozgalom a magyar igazság legyőzhetetlenségébe vetett hit szimbóluma. Emlékeztünkbe vési a magyar tudatot és a magyar bánatot. A nemzeti gondolat alatt egyesít minden magyart.” – ezek Urmánczy, „a megalkuvás nélküli politikus” avatóbeszédének gondolatai. Legszívesebben tiszteletemet itt tenném, ahol családommal élek, ha a jövőben, patriotizmusunk szellemében és a nemzethez való tartozásunk megnyilvánulásaként sorsfordulóinkról, Trianonról, helybéli honfitársaim körében, méltó ünnepi megemlékezéseket tartanánk.

PILIS – PÁLOS

Nem akármilyen helyen települtek meg őseink, kaptak szállást a Duna vonalán, a pilisi hegyvonulatok karéjában, közel az ország szívéhez és egyházi - szakrális központjához, Dobogókőhöz és Esztergomhoz. Pilis szakrális ereje, a mitikus tudás helyszíne vonzotta az egyetlen magyar férfi szerzetesrend megalapítóját, Boldog Özsébet. (1200 – 1270) Ez a szerves táj, titkos világ, a magyar látás és út ösztönözheti a mai embert is az egyházi rangról lemondó, remeteséget vállaló Pálos atya tiszteletében. A régi magyar nép - ének az Árpád-kori „fehérbarátosnak” nevezett kereszténységünkéről így szól: „Fehér a virága / Fehér az egyháza / Fehér a csuhása / Ennek a világnak / Itt dobog a szíve / Itt van a lelke / Itt van a közepe/ (Gyöngyösi: Fejezetek a pálos rend történetének könyvéből.) Anonymus (a „Névtelen”) krónikás pap szerint már Árpád nagyfejedelmünk itt pihent meg – Atilla király ősrégi városának területén -, hazánk visszafoglalása során, és Szent István születése, megkoronázása is fontos fejezet a helyre és történetére vonatkozóan. A Pilis a magyarság egyik szakrális központja, „népmesei”, mágikus, csodaszép szent hely, országunk szíve dobbanása, csakrája, nemzeti létünk, múltunk kútforrása. A spirituális emlékek, régészeti leletek felszínre kerülésével és a pálos iratokban való kutakodásban az egyedülálló beavató helyről, energiaközpontról, „Ég és Föld magyar határáról” szóló tudásunk által a múltban – jelenben lefedett, lesötétített fénysugarak felszínre törhetnek. Csillagragyogásként, fáklyaként, ahogy azt a legenda szerint Özséb is érzékelte, látta, hogy aztán azokat – remete társait - a Pilis (a „fejtető”) – Tibetben „palotát” jelent, a törököknél „tudást, bölcsességet” szívközepében, Dobogókő fennsíkja alatt összegyűjtse - 1250-ben. S életre kelt a szellemi, spirituális, földrajzi, királyi fókusz. „Az elhagyott égi útra letek, / Pilis erdejében fehér csuhás lelkek, / Ősi királyok otthonát / Barlangok sötét száját / Fehér barátok járják, / S a jövő királyát imádják, / A fehér atyák a régi múltunkat / Újra nekünk adják.” S imádkoznak, gyógyítanak, tanítanak, s ha kell, harcossá válnak, lovaggá, akár Szent László dalia királyunk. A pálosság központjait, templomait, rendházait, iskoláit felépítve „meghódítja” országunkat. Szolgálatuk virágzása egészen II. József (Habsburg) uralmáig tartott, aki egycsapásra törvényben tiltotta be a szerzetesek rendjeinek, intézményeinek működését. A történet megismerhető a már említett forrásművekről, s egyéb elérhető dokumentumokból. A tetszhalál hosszú időszakáról, a közelmúltról, a lengyel pálosságról, pozíciójukról a világban, a folytatásban írok majd. Külön Árva Vince atyáról, aki 1961 – 1989 között titokban vezette a magyarországi közösséget, s akinek emlékére Pilisszántón kopjafa állíttatott. Alább még néhány idézet következik a magyar néphagyományból, Pilis – Pálos témánkhoz.

„Sokáig azt mondták a régiek, ha nagy gödröket találtak a Pilis erdeiben: 'Ezt bizony a pálosok tették! Magyar földet vittek magukkal a messze idegenbe. De visszajönnek ők az utolsó emberig, akár a magyar föld az utolsó porszemig.” * Magyar rend a pálos, miként magyar a hely, ahol megszületett. * Pálosok nélkül e hon gond és temető, velük a nemzet örök istenkereső. * Pilist járva, pálost kiáltva leld meg hát régi hazádat, te magyar, te árva!”

A KENDŐ

„Nem jó elkendőzni a dolgokat” – hallottam egy vélekedést. Megforgattam magamban az alig használt szófordulatot, melynek jelentése arra utal, hogy valaki takargatja, rejt, szépíti a hibát. Elpalástolja, elmismásolja – mondhatnánk szintén ritka szóval, vagy az „elkeni” változattal. Anyám is megszólta a szomszédunk festett arcú, cicomázó süldő lányát, mondván: „Kendőzi az arcát.” Megjegyzése tehát arra irányult, hogy keni, feni, mázolja magát a kisasszony, esetleg avval a megfontolással, hogy szépíti a hibát, ami a testén van. A KENDŐ, mint három-, vagy négyszögletű ruhadarab eredetileg, és sok változatában ma is alkalmazva, törlésre hivatott, az ómagyar szó ősi értelmében, a „ken” szótövből kiindulva a „kendőzés” műveletét jelentő kifejezés szerint. Székelyföldön most is „törülköző” a kenőruha.

Egy XVI. századi széphistóriában ezt olvashatjuk: „Az anyám vizet tart mosdanom, és keszkenőt kendenem.” Manapság a kendőzésen átvitt értelemben, valaminek, de cselekvésnek, történésnek, gondolatnak is az elfedését értjük. A kendőt édesanyám és nővéreim a hideg és a napsütés elleni védelmül kötötték fel, én meg az úttörő – nyak – kendőmet, azt a jajvöröset kényszerből. Kultúrmadzagnak csúfoltuk. Mancuska leányunk mikor óvodájában babos kendővel tűnt fel, nevelőnője összecsapta a kezét és azt kérdezte tőle: „- Hát te mit tűztél a buksidra?” Nem ismerte az ifjú „óvodapedagógus” a hagyományos, de már nem divatos pöttyös kendőt, pedig alig 25 éve történt az eset. Azóta találkozhatott vele nagy Feró meg „ricsés” (Beatrice) társai nyakán, fellépéseikkor. (Nyolc óra munka, nyolc óra szórakozás...) Vidéki rokonaink hajdanán, Mindenszentekkor, a pesti temetőlátogatásaik alkalmával nálunk háltak, és láthattam vastag, fekete gyapjúfonálból készült berliner kendőjüket, amely nyakukat, hátukat, mellüket fedte, melegítette. (Tájszóval hárászkendőnek is nevezik, amit a falusi asszonyok a fejükre is borítottak, úgy jártak.) Ez volt a „kabátjuk”. Tőlük hallottam, hogy: „Nem tarka kendő a házasság.” (Melyet meg lehet cserélni...) Ismert népi mondás, hogy: „Színes kendő egy színt sem mutat igazán.” (Utalás a ravaszúságra.) A begyes, tetszelgő nőről megjegyezték, hogy: „Ugyan, hosszan kihagyta kendejét.” A hitelbe vett tárgyat megszólalták: „Zsidóságú a kendőd, húgom!” A kényes – fényes szépnemű: „Vigyáz magára, mint a selyemkendő.” Finom és durvább anyagból készültek a hajpántnak, nyakravalónak (sálnak), fejfedőnek /sapka helyett) használatos, vagy mellényt, felöltőt pótló nagykendők. Kasmírból, pamutból, vászonból, szaténból, gyolcsból, műszálisan, stb.

Hosszú a kendőfélék sora funkciójuk szerint. Néhányat említek. Edényhordó, mellyel fülön fogjuk a forró cserépedényt, szilkét, tálát. Babahordozó (kenguru: de ebben a szóban a „ken”-t csak viccből etimologizálhatjuk tárgyalt kulcsszavunkhoz hasonlóvá!). Keresztelőkendőcske a templomi szertartáson, ahol megtaláljuk a kehely és a cibórium törlésére alkalmazott purificatoriumot, és a kézmosás vásznát is, a lavabost. Férfiak nyakkendőket kötnek (díszes tűvel ékítve), csokornyakkendőt, zakójuk felső zsebéből kikandikáló dísz(zseb)kendőt viselnek. Zsebkendő, ma már főképp „pézsé” is ide tartozik. Van kendősál, asztalkendő (evéskor szánkat, kezünket bele töröljük), keszkenő („kéz” szavunk!), és jegykendő is, előke a babáknak, vagyis partedli. A püspökök selyemkendővel fogják pásztorbotjukat – apáti címereken is láthatjuk. Idegen kultúrába lépünk, ha a turbánt emlegetjük, vagy a zsidó imaköntöst. A muszlim nők kötelező kendőviseletéről, amelyet helyenként nyugati országokban tiltottak, üldöznek, érdemes tájékozódni! A HVG fotót közölt egy szögesdróton fönnyakadt arab kendőmaradványról. Gondoljon mindenki, amit csak akar! A gyász, bűnbánat, szomorúság jeléül felöltött fekete (és fehér - kecele) kendőkről se feledkezzünk meg! Más(ság)oknál fejükre borítva, szakálluk eltakarására alkalmazzák. A halálraítéltek, az elhunytak szemfedőjéről. A halotti lepelről, amely az arcot, fejet takarja be. Cik kem második részében még visszatérek a különféle kendő megemlítésére, de sajnos mindegyikhez hozzáfűzni a használatára, (kultúr)történetére nincs mód, és hely, legföllebb néhány fontos utalásra. A monoton ismertetést most szeretném feloldani egy József Atilla idézettel, melyet azért is választottam, mert szerepel benne a törülközőkendő, intimitásával szervesen illeszkedve a költemény hangulatához. Előtte azonban még egy kis szubjektív emlékezést hadd tegyek! Írásom témájáról morfondírozva föltettem magamban a kérdést, hogy megjelenik-e előttem annak „a” kendőnek a képe, amely számomra a legemlékezetesebb, és talán említésre méltó mások számára is. A széki menyecskek sárgás, tarka fejkendőcskéjükön át a filmjeiben feltűnt és divattá lett „Audrey Hepburn -kendőn” át (egy falat selyemről, muszlinról van szó) fehérkendős jótevőim (konyhai dolgozók, akik ebédet főztek, tálaltak nekem kollégiumban, munkahelyen, vagy ápolónővérek fityulájára gondolok) villantak fel, aztán ráhibáztam a keresett „leg”-re.

Egy forró nyári napon, mikor diákként házépítésen dolgoztam (culágerként), óvatlan mozdulatom nyomán egy kemény, durva kitüremkedés felhasította a bőrömet a vállamon. Fel akartam húzódkodni egy betongerendára – egy szinttel feljebb, ahol álltam – és beleütöttem. Pista bácsi, a kőműves rögtön lerakta a fándlit (serpenyőt), amivel a maltert csapkodta a vakolandó falhoz, és segítségemre sietett. A sebet, melyből ömlött a vér, el kellett szorítani addig is, amíg orvosi kezelésig el nem jutok. Nem volt a közelben még egy törülköző, vagy egy uzsonnaszalvéta sem, piszkos rongyokat pedig nem volt tanácsos használni. Elsősegélyre szorultam. Mesterem kapásból ledobta köpenyét, s máris húzta le magáról fehér ingét, ami ha nem is steril, de tiszta volt, a testével közvetlenül nem is érintkezett, mert atlétatrikót viselt alatta. Pillanatok alatt csíkokra szaggatta, azokat rászorította a vállamra, majd a maradék anyagból kendőt formált, s avval burkolt be, egyúttal karomat is felkötözve a nyakamhoz, hogy ne lógjon, Megrándult ugyanis, de abban a pillanatban nem lehetett tudni, hogy eltörött – e? A heves vérzés ijedelmében én rögtön nem reagáltam erre a plusz fájdalomra. Gyógyulásom után Pista bácsinak nem vettem új inget, azt nem fogadta volna el, de egy későbbi időpontban a pénteki munkavégzés (fájront) órájában csatlakoztam hozzá. Tiltakozása ellenére a kricsmiben általa megivott 8 -10 kis- és nagyfröccsöt én álltam, kierőszakoltam, hogy hálám jeléül legyen a vendégem. Önzetlensége, mentő közbeavatkozása felejthetetlen, s az marad a hófehérből vérvörösre változott inge, gyógyító zászlókendőm is.

Részlet J.A. Ódájából: „Csobog a langyos víz, fürödj meg! / Íme a kendő, törülközz meg! / Sül a hús, enyhítse étvágyad /Ahol és fekszem, az az ágyad.”

(Fenti írásom megjelent a Világ Magyarsága hetilapban korábban. Folyt.köv. V.P.

A BOLDOGSÁG NYITOTT KÖNYV, TESSÉK, OLVASSÁK JÓZSEF ATILLA VERSE

A földön annyi a jó dolog,
hát mért ne lennénk boldogok?
Az ember oly szelíd alak,
ha nem piszkálják, nem harap...

Hát sétálj, igyál, falj sokat.
Mit komplikálsz a dolgokat?
Az ember oly szelíd alak,
Ha cirógatják, nem harap.

Júliusi népi megfigyelések

Júliusi népi megfigyeléseink főleg a zivatarokhoz kapcsolódnak. Elődeink is féltek a jégesőtől:

Sarlós Boldogasszony ünnepén (július 2.): Ha esik, további negyven napig várható csapadékos idő.

Mérges Margit (július 13.): A zivatarjával ijesztget, ha dörög, villámlik, így lesz a következő közel másfél hónapban is.

Illés napja (július 20.) is zivataros szokott lenni, s az esője „kiluggatja a diót, meg a mogyorót”, akárcsak Magdolnáé (július 22.).

Jakab napja (július 25.): Esője is kevesbíti a diót és a mogyorót, de ő egész télre is jövendől: ha ezen a napon sok a felhő, sok lesz a hó, ha nagyon süt a nap, akkor télen nagy hideg várható. Ha meg süt is, esik is, akkor enyhébb lesz a tél.

Aratási szokások és hiedelmek

Július az aratás hónapja. A kenyérgabona betakarításának sikerét számos hiedelemmel és szokással igyekeztek biztosítani. A munkát fohászkodással, imádsággal, kalapemeléssel kezdték. Elszórt adatok vannak arra vonatkozóan, hogy milyen jelentőséget tulajdonítottak az első kévének. Ebből a baromfinak adtak egészség- és termékenységvarázsló céllal. Betegségelhárító szerepe is volt. Az aratókat elsőként meglátogató gazdát megkötözték, és csak akkor engedték szabadon, ha borral vagy pénzzel kiváltotta magát.

A legtöbb hagyomány azonban az aratás végéhez kapcsolódik. Egy kis darabon talpon hagyták a gabonát, hogy jövőre is biztosítva legyen a jó termés. Az utolsó kévéből készült az aratókoszorú. Általában a földesúrnak készítették, de az utolsó kalászból egy kis csomót mindenki hazavitt. Az aratókoszorú különféle formájú és nagyságú lehetett: korona, csigaszerű, koszorú alakú. Az aratókoszorút a mestergerendára akasztották, és vetéskor a koszorúból kimorzsolt szemeket a vetőmag közé keverték. A magának arató család nem rendezett ünnepséget. Az aratóbálokat elsősorban az uradalmakban rendezték.

Mit jövendől a 100 éves naptár?

„Jó időt remélhetünk, ha napnyugtakor jó idő van, ha csalogányok szorgalmasan énekelnek, ha reggel és este a füst egyenesen felszáll, ha az eső köddé változik. Rossz idő lesz, ha napfelkeltekor égiháborúk vannak, ha a kakasok napnyugta után kukorékolnak, ha a tyúkok, varjak, pávák sokat kiáltozva szomorúak.”

Augusztusi népi megfigyelések

Az augusztusi időjárásból már az őszre és a télre próbáltak őseink következtetni. Lássuk csak:

Lőrinc napja (augusztus 10.): Az őszre utal: ha szép idő van, akkor az ősz is szép lesz és hosszú – gyümölcs pedig sok és egészséges adatik.

Szent István napja (augusztus 20.): Bőséges gyümölcstermést jelez jó idejével is, de negyven napra előre az időt is a magáéhoz hasonlítja.

Bertalan napja (augusztus 24.): versenyre nem kél vele, s zivatarral előre nem jelzi, hogy ő akarja meghatározni az ősz (rossz) időjárását. Ismert még a „Szent István napi vihar” (mely az elmúlt években sajnos emlékeztetessé tette e jeles napot), amely tulajdonképpen egy augusztus 20. környékén érkező lehűlés, amely után már nem tér vissza a nagy meleg.

„Ebben a hónapban, holdfogytán gyűjts tojást és rakd kopolyóba, nyáron korpában sokáig eláll” – tanácsolják a kalendáriumok.

Azt is a lelkünkre kötik, hogy „Vért ne vétess, hideg víztől messze távozzál,
Ért szőlőt, dinnyét, mandola magot egyél».

Népi megfigyelések augusztusra:

- ha forró az augusztus első héten, sokáig lesz hó a télen
- ha sok az eső augusztusban, nem lesz jó bor a hordóban
- az idő Bertalan napján (augusztus 24-én), olyan lesz az ősz

Jeles napok augusztusban:

Augusztus 1. – Vasas Szent Péter napja
Augusztus 4. – Domonkos napja
Augusztus 10. – Lőrinc napja
Augusztus 15. – Nagyboldogasszony - Nagyasszony napja
Augusztus 18. – Ilona napja
Augusztus 20. – István napja
Augusztus 24. – Bertalan napja

Mit jövendöl a 100 éves naptár augusztusra?

„Közönségesen jó időre mutat, ha a juhok még estén is vígan ugrándoznak a mezőn, ha huzamosabb eső után a baglyok éjjel igen huhognak. Ha a szél a napjárást követően változik. Ha a harmat reggel sokáig a faleveleken marad.”

Ó, IÓ, CIÓ... VAKÁCIÓ!

Az újság tavaszi lapszámában megjelent beszámolónk még a karantén, helyesebben szólva a digitális oktatás ideje alatt íródott.

Nem sokkal később, április 19-én az alsó tagozatos gyermekek újra visszaültek az iskolapadba. Szinte kivétel nélkül várták már, hogy a visszatérhessenek a megszokott rendbe, örültek a társaikkal való találkozásnak, a tanulást tekintve pedig a pedagógusi segítségnek, támogatásnak. Azon szülők, akik biztonságosabbnak érezték, kérelmezhatték gyermekük további otthonmaradását május 10-ig, amíg a felsősök is vissza nem tértek a jelenléti oktatásba. Többen éltek is a lehetőséggel, így nem volt könnyű dolga senkinek sem. Sem a gyerekeknek, akik továbbra is otthonról, egyedül (úgy értem az osztályközösség és a pedagógusok jelenléte nélkül) igyekeztek tartani a tempót, délután pedig bejártak felméréseket írni, de kimondva-kimondatlanul szívesebben jártak volna inkább iskolába. Sem a szülőknek, akik munka mellett segítették gyermekeiket a tanulásban. Sem nekünk, pedagógusoknak, akik az osztálytermi tanítás és felzárkóztatás mellett gondoskodtunk arról, hogy a még hetekig hiányzó diákok se maradjanak le, emellett pedig néhányan érintve voltunk a felsősök digitális tanrendjében is.

Idén az országos lezárás idején és az időszakos, csak néhány osztályra vonatkozó karanténok idején kívül is jóval több volt a hiányzás a szokásosnál. Ez arra vezethető vissza, hogy a szülők – az oktatási intézmények kérését figyelembe véve – már enyhébb megfázásos tünetek esetén is otthon tartották gyermekeiket, és ők csak orvosi engedéllyel jöhettek újra iskolába. Többször kerültek családok karanténba. Mindazt követni, ki mikor hiányzott, miről maradt le, vajon eljutott-e hozzá minden tananyag, milyen felmérést kell pótolnia, bizony számunkra sem volt egyszerű a tanév során.

A nehézségek ellenére büszkén mondhatom, hogy a 130-as tanulói létszámmal rendelkező iskolánkban idén is közel 30 diák kapott kitűnő vagy jeles bizonyítványt. Ez – azt gondolom – a tanulók, a szülők és a pedagógusok szoros együttműködésének, egymást segítésének eredménye is.

A június eleje már mindig az igazi nyári idő beköszöntének, az osztálykirándulásoknak és a vakáció kitöréséig tartó visszaszámlálásnak az ideje. A kirándulásokat idén rendhagyó módon, itt helyben, a faluban szervezték meg az osztályok egy-egy délelőttön. A legkisebbek a játszótereinket vették célba, több osztály a számháborúzás izgalmait élhette át a Kápolna-dombon vagy a határban, de volt séta a falu körül, ügyességi játékok, sütögetés is.

A tanév június 15-én zárult, majd az ezt követő hétvégén megtartottuk a ballagást is a végzős diákok és családtagjaik jelenlétében.

A végzős diákok (balról jobbra): Berkeci Diána, Rác Milán, Móri Kitti Alekszi Adrián, Engler Vivien, Baris Mihály, Hódorog Hanna Napsugár, Csáki Márk, Bartl Zoé Bernadett, Lácza Miklós Ákos, Visnics Lili, Klémán Patrik. Osztályfőnök: Csernyák Attiláné

Bár a tanítás június közepén véget ért, az iskola még nem zárta be kapuit a bizonyítványosztások és a ballagás után sem. Egyrészt felügyeletet biztosítottunk tanulóink részére a hónap végéig, másrészt pedig két táborra is jelentkezhetek a gyerekek.

A Csodaszarvas elnevezésű napközis tábort pályázat útján sikerült megvalósítani az 1. és 2. osztályosok részvételével, Csátiné Solymosi Beáta és Kreisz Andrea vezetésével. Mivel ez a program lapzártakor még zajlik, erről később számolunk be.

A Fazekas Béla és Alekszi Gábor által szervezett sporttábor pedig már hosszú évek óta népszerű az aktív pihenést kedvelő fiatalok körében. Évről évre visszatérnek öregdiákjaink is erre az egy hétre, és szívesen segítenek a tanár bácsiknak a programok lebonyolításában. Az idei táborról is egykori diákjaink számolnak be, melyet lejjebb olvashatnak.

Az iskolában tehát június második felében még zajlik az élet. 12 ballagó és néhány iskolát váltó tanulónktól elköszöntünk, de szeptemberben szeretettel várjuk a 22 leendő első kisdíákot!

Élményteli vakációt, szép nyarat, jó pihenést kívánunk mindenkinek!

Misik Hajnalka

Sporttábor beszámoló

A 2020/2021-es tanévben, egy év kihagyást követően újra megrendezésre került – immáron hetedik alkalommal – az iskolai sporttábor. Sajnos a múlt évben a vírushelyzet nem tette lehetővé a tábor megszervezését, ezért idén különösen várták a jelentkező diákok.

A hagyományoktól eltérve a hétfői program íjászat és léghuska-lövészet volt az iskolában, ahol a gyerekek a kísérőket (a már középiskolás, segítő fiatalokat) is megszégyenítő módon tudtak teljesíteni.

A keddi túra a Pilisszentléleken lévő Teca kocsmájától indult, és a postásúton keresztül egészen Keszölcig vezetett. A hangulat felhőtlen volt, annak ellenére is, hogy az utolsó, nem karbantartott szakaszon dzsungelharcos módjára kellett átvágni magunkat a csalánon, ahol Gábor bácsi fájdalommal nem ismerve törte az utat.

A gyalogtúra előtt Pilisszentléleken

A szerdai nap egy kerékpáros akadályversennyel vette kezdetét, majd délután egy Leányvár határában megtartott biciklitúrával zárult. A defekt nélkül végigvitt napot bármely szervezőcsapat megirigyelhetné.

Csütörtökön ismét egy túra várt ránk. Dorogról indulva a Kéktúra útvonalán Csolnokra érkeztünk, ahol az uszodában frissülhetett fel a társaság. Bár a kissé meleg vízben történő lubickolás végképp lefárasztotta a csapatot, az utána már-már hagyományosan elfogyasztott pizza és fagyalt kellő felfrissülést hozott, mellyel a táborvezetők, Béla bácsi és Gábor bácsi kedveskedett a gyerekeknek. A tábor utolsó napján a résztvevők egy falu körüli kisebb túra alkalmával fedezhették fel környékünk rejtett szépségeit, és a kellemes szellőtől idilli hangulatban tartott beszélgetések között még egy gránáthajítással egybekötött futóverseny izgalmait is fokozták a hangulatot. Nem csak az iskola jelenlegi diákjai, hanem mi, az ifi vezetők (Malomvizi-Papp Tündér, Engler Viktória, Balogh Kristóf, Safár Márton és Balla Zsombor) is örömmel értesültünk a tábor híreről, és nagyon szívesen jöttünk vissza segíteni volt tanárainknak. A tábor csodálatos hangulatban zajlott, mindenki nagyon élvezte, és reméljük, hogy jövőre is megrendezésre kerül.

Engler Viktória, Balogh Kristóf, Safár Márton

INTEGRÁLT-INKLUZÍV ÓVODAI NEVELÉS TÁMOGATÁSÁRA NYERTÜNK PÁLYÁZATOT

Az önkormányzat 2020-ban sikeres pályázatot nyújtott be a Cseresznyefa Óvoda nevében a Nemzeti Fogyatékosügyi- és Szociálpolitikai Központ Közhasznú Nonprofit Kft. által meghirdetett „Autizmus-specifikus nevelés és oktatás támogatása 2020” című pályázati felhívásra, így az óvoda 732 800 Ft-ot támogatásban részesült. A projekt megvalósítása tavaly decemberében kezdődött, 2021 június végén zárult.

A projekt megvalósításának célja az volt, hogy megteremtse az intézményben a minőségi autizmus-specifikus nevelés feltételeit. Ez a célkitűzés egy mentorálási folyamat segítségével valósult meg, amely az autizmus spektrum zavar terén jártas, gyakorlott, nagy szakmai tapasztalattal és autizmus-specifikus tudással rendelkező külső szakember (mentor) bekapcsolódásával történt. A mentor az óvodánk autizmussal érintett gyermekével napi kapcsolatban álló óvodapedagógust (mentoráltat) segítette a munkája minél szakszerűbb, magasabb szintű elvégzésében annak érdekében, hogy az intézményünkbe jelenleg járó és esetlegesen a jövőben járni

fogó autizmus spektrum zavarral küzdő gyermek(ek) megkaphassák a képességeikhez illő specifikus bánásmódot, biztosítva legyen számukra is a fejlődés folyamatossága.

Az elnyert támogatás keretében 7 havi mentorálás valósult meg, fejlesztő játékok és a szakmai gyakorlati munkához szükséges eszközök kerültek beszerzésre, az óvoda munkavállalói érzékenyítő programon vehettek részt, továbbá két óvónő 30-30 órás szakmai képzése valósult meg, egyenként több mint ötvenezer forint értékben. Az óvónők a képzésekről nagyon jó véleménnyel nyilatkoztak, beszámolójuk alapján a mindennapi munkájuk segítése szempontjából is igazán hasznosnak tartották:

„A pályázatnak köszönhetően lehetőségem volt részt venni egy 30 órás autizmus-specifikus szakmai továbbképzésen. Az előadások nagyon érdekesek voltak, az oktatók az elmélet mellett a gyakorlati tudás átadására is törekedtek. A képzés nagyon tetszett, a témája eddig is érdekelt és közel állt hozzám, de általa még inkább motiválttá váltam, hogy a most megszerzett alapismereteimet autizmus témában bővítsen és a képzés további kurzusaira is lehetőség szerint jelentkezsek, továbbá hatására felmerült bennem annak a gondolata is, hogy a későbbiekben gyógypedagógia szakon folytatom tanulmányaimat.”

„Az idei évben a pályázatnak köszönhetően ismét részt vehettem egy az autizmus témában szervezett tanfolyamon. Az online formában tartott képzés rendkívül tartalmas volt és hasznos ismereteket nyújtott számomra. Az elméleten túl olyan, a mindennapi gyakorlatban használható módszereket, eszközöket sajátítottam el, amelyek lehetővé teszik az óvodás gyermekek egyéni, személyre szabott fejlesztését. Úgy gondolom, hogy a megszerzett ismeretek már most nagy segítségemre vannak munkám során, a gyermekek differenciált nevelésében.

Természetesen bízunk benne, hogy a jövőben is lesz lehetőségünk az óvodában hasonlóan eredményes pályázatokat megvalósítani és az intézményben a sikeres integráció alapjait minden szükséges területen szakmailag meg tudjuk támogatni. A sikeres integráció pedig akkor valósul meg, ha a gyermekek fogadásán túl, a befogadására is képessé válik az intézmény, vagyis életét, értékeit, módszereit, személyi és tárgyi feltételeit képessé válik úgy alakítani, hogy valamennyi gyermek szükségleteit figyelembe veszi.

Witzenleiterné Hutera Erzsébet

Ezúton is köszönjük Leányvár Község Önkormányzatának, hogy egy mindent átfogó, szakmai pályázatban vehettünk részt. Köszönjük a sok segítséget, abban, hogy ez a pályázat megvalósulhatott. Alkalmazotti közösségünk tagjai az érzékenyítő programon való részvétel után azt nyilatkozták, hogy még szívesen hallgatták volna tovább az előadó előadását. Ez is azt bizonyítja, hogy mindenki számára fontos és érdekes volt a program. A pályázatban megvalósult feladatok egyben egy szakmai lehetőséget is nyújtottak a továbbfejlődésre a továbbtanulásra.

Szalmár Krisztina

Óvodavezető

Gyermeknap a Cseresznyefa Óvodában

Színes lufik jelezték a kapun, a játszókertben hogy ma gyermeknap lesz az óvodában. A gyerekek izgatottan, vidáman gyülekeztek a csoportszobákban. Játék következett, majd reggeli után végre elérkezett a titokzatos meglepetés ideje. Óriás fajtékók várták a kis óvodásokat az udvaron, amelyekkel kedvükre játszhattak, ügyeskedhettek egész délelőtt. A játékok megidéztek a régi meséket, ott volt Pom-Pom, a Nagy Ho-Ho-Ho horgász, Lúdas Matyi, Hófehérke...és még sokan mások. A gyerekek kedvence a horgászjáték volt ahol fa halacskákat köztük az aranyhalat lehetett kihorgászni egy kis fahídról. Ezen kívül szebbnél szebb kreatív, ügyességi játékok közül válszthattak kedvükre a gyerekek. Volt célbadobó játék, óriáskirakó, golf játék, hintáztató...és még sorolhatnám. A délelőtt önfeledten vidáman telt, mindenki megtalálta a neki leginkább tetsző játékot. Öröm volt látni a gyermekek boldogságát, hiszen ez az ő napjuk. A gyermeknap alkalmából limonádéval és finom palacsintával vendégeltük meg az ünnepeltek. A kis óvodások igazán színes élménydús napot tölthettek el a Cseresznyefa Óvodában.

Osvát Erzsébet : Gyermeknapra

Napsugár,
napsugár,
ragyogj, süss ma szebben!
simogasd a gyerekeket
lágyan melegebben!

Madarak,
madarak,
cinkék, csalogányok,
köszöntő dalotok
vígán csattogjátok!

Virágok,
virágok,
szegfűk, tulipánok,
a lánykákat, a fiúkat
virulva várjátok!

Hadd legyen
ez a nap
egy nagy öröme!nek!
Ezt kívánom én a világ minden gyermekének.

Ballagás a csiga csoportban

2021. június 11-én nagycsoportosaink elbúcsúztak az óvodánktól.

Nagy- nagy izgalommal és szeretettel készültünk erre a gyerekeknek, szülőknek és számunkra is fontos eseményre. Azt gondolom, hogy négy együtt töltött év után elbúcsúzni az óvodától és szeptembertől belépni az iskola kapuján a gyermekek számára meghatározó dolog az életükben.

A „nagy napon” az óvoda dolgozóival közösen díszbe öltöztettük az óvodánkat, így várva a búcsúzó gyerekeket és szüleiket.

A lányok a napot hajfonással és az új sváb ruhák felvételével kezdték. A fiúknak könnyebb dolguk volt, hiszen „csak” a Schuster kötényeket kellett felvenniük.

A csoportban kiosztott tarisznyákkal és tütékkal, énekelve érkezünk az udvarra. Itt egy sváb táncokból és búcsúzó versekből álló műsort láthattak vendégeink.

Az elbúcsúzó gyerekek szüleinek sokat köszönhetünk a segítségnyújtásért, ezt apró ajándékok formájában köszöntük meg nekik.

A sok móka, kacagás, sírás, alkalomadtán kisebb viták tették feledhetetlenné és emlékezetessé az együtt töltött néhány évet.

Sok sikert, örömet, nevető ötösöket kívánunk a leendő 27 kisiskolásnak!

Eichardt Éva

A csiga csoport fája- avagy hogyan került a vöröslevelű japán juharfa az óvoda kertjébe

Egy új kezdeményezés vette kezdetét a Leányvári Cseresznyefa Óvodában. Idén az elballagó csoport egy fát ültetett az óvoda udvarára, ezzel búcsúztak el a gyerekek az óvodától az óvodás éveiktől. A vöröslevelű japán juharfa felajánlója Leányvár Község Önkormányzata. A polgármester Fári Csaba a gyerekekkel közösen ültette el a csiga csoport fáját. Nagy öröm volt ez kicsinek és nagynak. A gyerekek miközben szorgosan hordták a kis locsoló kanáikkal a vizet az elültetett fához, mi felnőttek arra gondoltunk ez a fa éppúgy fog nőni, mint ahogyan ők maguk a gyerekek is.

Délután lelkesen magyarázták a csiga csoportos gyerekek a szüleiknek „nézd apa, anya ez a mi fánk”. A szülők a másnapi búcsúzó ünnepen megörökítették egy fotón a gyermekeiket és a kis fát. Milyen jó is lesz majd visszanezteni, akár 10 év múlva mennyit nőtt a fa ill. milyen nagyok lettek a gyermekeink.

A kezdeményezés lényege, hogy minden évben szeretnénk az elköszönő gyerekekkel egy fát ültetni, és ebbe szeretnénk ha bekapcsolódnának majd az elballagó gyerekek szülei is. Természetesen nem faiskolát szeretnénk nyitni az óvoda udvarán.:) Éppen ezért a fákat nemcsak az óvoda területén szeretnénk elültetni, hanem a község közterületein, utcáin, játszótéren stb. Gyermekeink utánzással tanulnak és mi lehet a legjobb példa? Ha mi magunk megmutatjuk, hogy mit tehetünk a környezetünk megóvása, védelme érdekében. Ezúton is köszönjük Leányvár Község Önkormányzatának, hogy segítségünkre volt ebben a kezdeményezésben és példamutató magatartással falunk polgármestere is segített a fa elültetésében.

Kicsit a jövőbe tekintve látom magam előtt, ahogy sétálni, kerékpározni indul egy család a faluban. Mire megszólalnak a gyerekek „anya a mi fánk (csoport fája) felé sétáljunk” vagy „sétáljunk arra, ahol a mi csoportunk fája van”. Milyen jó érzés mikor tudjuk hogy azt a fát mi ültettük. A kezdeményezés továbbfejleszthető pl. minden évben írunk egy mesét az elültetett kis fáról közösen a gyerekekkel és néhány év után mesekönyv formájában is megtekinthető lesz a faültetés és a mesék.

Szeretnénk ha ebbe az új kezdeményezésbe más intézmény is bekapcsolódna és együtt szépítenénk a lakókörnyezetünket, ami mindannyiuk közös érdeke.

Szakmár Krisztina

Óvodavezető

Vöröslevelű japán juharfa ültetése

Csíksomlyóra gyalogszerrel

Számos újság beszámolt róla, hogy a falunkban élő, többek által ismert Molnár-Bánffy házaspár, Kata és Gábor tavaly nyáron hosszú gyalogos zarándoklatot tettek meg. Budapestről elzarándokoltak gyalogszerrel Csíksomlyóra, a Kárpát-medence legismertebb kegyhelyére. Az út öt hétig tartott, összesen 815 kilométert tettek meg kettesben. Az egyik cikkben arról olvastam, hogy az ötlet itthon, Leányváron merült fel bennük a tavaly tavaszi karantén hónapjaiban. Erről beszélgettem Molnár-Bánffy Katával.

– *Tényleg Leányváron találtátok ki, hogy elindultok erre a hosszú gyalogútra?*

Igen, az ötlet otthon született. 2020 tavaszán mi is, mint mindenki, az otthonunkba szorultunk be, és jobb híján, hogy mégis mozogjunk, a falu körül tettünk nagyobb sétákat. Gyakran sétáltunk ki ahhoz a kereszthez is, amit a falubeli vállalkozók emeltek az édesapám telkén, a főút felett. Nagyon szép onnan a kilátás, és jó egy kicsit üldögeálni ott a padon... Egyik alkalommal, amikor odafelé tartottunk, elkezdtünk arról beszélgetni, milyen jó lenne egy ilyen hosszabb, nagyobb léptékű zarándoklatot tenni. Vannak barátaink, ismerőseink, akik végigjárták a Szent Jakab zarándokút ismert szakaszait, az úgynevezett El Camino-t. Fiatalabb korunkban mi is gondolkodtunk már erről, de aztán sosem valósítottuk meg. Most úgy látszik ez a pandémia kellett hozzá.

– *Hogyhogy nem Spanyolországba mentetek a Camino-ra?*

A Camino legismertebb szakasza, amit sok magyar is megtett már, gyakorlatilag éppen ugyanilyen hosszú – 800 km és 33-35 nap alatt szokták végigjárni. De mi úgy éreztük, biztonságosabb lesz a Kárpát-medencében maradni. Egyrészt, ha az itthon maradó gyerekeinknek valami gondja-baja lenne, könnyebben tudunk nekik segítséget szervezni, vagy éppen hazamenni hozzájuk – másrészt ha nekünk lenne bármilyen gondunk, mi is könnyebben kapunk segítséget. De a legfőbb ok, amiért Csíksomlyóra mentünk végül, az volt, hogy úgy éreztem, miért gyalognánk a spanyol felföldön, mikor itt ez a mi gyönyörű hazánk, aminek a tájait sokszor csak autóból látjuk, ezen a tájon kell először végiggyalogolni, mert ez a miénk. A mi családunk erdélyi, ezért nekem különösen is jó volt arra gondolni, hogy az út fele Erdélyen át vezet majd. Utólag is úgy érzem, ez nagyon jó döntés volt, ez a táj, ez az ország most lett a miénk igazán. Egészen intim viszonyba keveredtünk a hegyekkel-völgekkel, alföldekkel, falvakkal, városokkal. Teljesen más úgy megérkezni egy városba, vagy éppen elmenni onnan, hogy nem autóban ülünk és elsuhan mellettünk minden, hanem szép komótosan végigmegyünk az úton. Ez az igazi megmerítkezés az országban.

– *Mennyire viselt meg titeket az út fizikailag?*

Könnyű kiszámolni, hogy körülbelül 25 kilométert mentünk egy nap. Ez tulajdonképpen nem rettenetesen sok – egy jó nagy kirándulás. Inkább az a nehéz benne, hogy minden nap ilyen jó nagy kirándulást kell megtenni öt héten át... És persze vinni magunkkal a szükséges holmit, ruházatot, élelmet, tisztálkodószereket, hálósákat. Én azt hittem, hogy jobban fogom bírni. Az elején meg kellett küzdenem azzal a csalódással, hogy nem vagyok elég fitt. Kisebesedett a talpam, nagyon fájt a bokám és a vádlím – voltak pillanatok, amikor azt hittem, nem fogok tudni végigmenni az úton. Sokat gondolkodtam ezen akkor, hogy végülis ez sem kudarc. Egy napot menni is nagyszerű, kettőt is, hármát is, egy hetet is – ameddig eljutunk, addig megyünk. Ez a tudat megnyugtató, kevésbé voltam ráfeszülve a megérkezésre, jobban ment minden. Ha valaki kérdezte, hova megyünk, én sokáig csak azt mondtam, előre, keletnek a Mária-úton – azt hogy Csíksomlyóra, csak valahol a Székelyföld peremén mertem először kimondani. Ott hittem el igazán, hogy most már eljutunk a célunkhoz. Gábor bezzeg már első este Rákosszentmihályon azt mondta a plébánosnak, hogy Csíksomlyóra megyünk – hát azt ott akkor még tényleg nehéz volt komolyan venni!

– *Pontosan honnan indultatok? Kigyalogoltatok Budapestről?*

Igen, a Várból indultunk, át az alagúton, megálltunk a nulla kilométerkőnél a Clark Ádám téren – az olyan szimbolikus hely egy ilyen út indításához. Aztán át a Lánchídon, a Szent István bazilikához, végig az Andrássy úton, át a Hősök terén – ez is micsoda luxus, így végigmenni a hajnali városon, nem igaz? Az első napot kicsit túlméreteztük, Máriabesnyőn akartunk aludni, de az negyven kilométer, nem huszonöt. Utólag látjuk, hogy ez hiba volt, nem szabadott volna rögtön az első nap így megerőltetni magunkat. De ezekből tanul az ember.

- Voltak érdekes találkozásaitok a Mária-úton?

Magyarországon jobbra tényleg kettesben voltunk, inkább a szálláshelyeken voltak kedves élményeink, na-

gyon sok szeretettel találkoztunk nem csak a zarándokszállásokon, hanem a sima panziókban is. Egerben nagyszerű estét töltöttünk Pá-
vel terstvérnél, egy lengyel minorita szerzetesnél. Miskolcon barátok-
nál aludtunk, az nagyon vidám este lett, másnap Miskolcon mentünk
szentmisére, éppen vasárnap volt. Mise után bementünk a plébános-
hoz pecsétet kérni a zarándokútlevélünkbe, és mondtam neki, hogy
nagyon tetszett, hogy azt mondta a prédikációban: a kereszténység
nem a középszerűek vallása. Mire ő azt válaszolta, hát nem tudom,
hogy ti keresztények vagytok-e, de középszerűek biztosan nem... Jó
volt az ilyen biztatásokat meghallani. Két hét után találkoztunk a csa-
ládommal is – édesanyámnak volt a hetvenedik születésnapja, és a

testvéreim, meg az unokák éppen Kelet-Magyarországon gyűltek össze ezt megünnepelni, tudtunk hozzájuk
csatlakozni. Ez nagyon jó, pihentető hétvége lett, szerintem kellett is nekem ahhoz, hogy utána új lendülettel
tovább tudjak menni az erdélyi szakaszon.

- Az erdélyi emberek is híresek a vendégszeretetükről!

Igen, ezt is megtapasztaltuk. Az erdélyi Mária-út egyes szakaszain vannak önkéntes segítők, akiknek nagyon
sokat köszönhetünk. Volt, hogy velünk jöttek egy-egy szakaszon, olykor egy egész nap is. Szállást szerveztek
nekünk, megetettek, megittattak, és sok-sok információt átadtak. Hálával gondolunk rájuk, és reméljük, hogy
fogunk még találkozni velük.

- Medvével nem találkoztatok?

Hát aggódtunk eleinte, de aztán megtanultuk, hogy nem a medvétől kell tartanunk igazán, hanem a vad pász-
torkutyáktól. A medve fél az embertől igazából, ha hallja, hogy jövünk, odébbáll – ahol tudtuk, hogy med-
vés szakaszon járunk, igyekeztünk kicsit hangosabbak lenni, volt sípunk, ami riasztja őket. Meg volt velünk
medveriasztó spré is, de szerencsére nem kellett használni. A medvék lába nyomát meg ürülékét láttuk persze
több helyen, de igazi medvekalandunk nem volt. A kutyákkal viszont vigyázni kell, nem szeretik az idegent és
sokszor borjú nagyságúak. Az persze már eleve segítség, hogy ketten voltunk, sokszor hárman is egy kísé-
rővel, és a bot is fontos, attól tartanak. De néha körbefogják az embert félórára, aztán ácsorogni kell, amíg meg nem
jön a pásztor és ki nem szabadít.

– *Milyen volt megérkezni Csíksomlyóra?*

Ahogy kezdtünk leereszkedni a Hargitából Csíkszereda felé, már messziről láttuk a somlyói templom tornya-
it. Hát gombóc volt a torkunkban, mert mégiscsak ide tartottunk öt hete. Aztán mikor tényleg befutottunk
a templomhoz, bevallom, sírtam is, nevettem is egyszerre, nagyon felkavart érzelmileg. Az egész úton sokat
imádkoztunk – ez nem egy teljesítménytúra volt, vagy nem csak az, hanem zarándoklat. Minden zarándok,
ahogy mondani szokták, a föld felől az ég felé halad, ez egy belső út is, egy spirituális út. Erről nehéz beszélni,
nincsenek rá jó szavak, de az élménynek ez a fontosabbik része és nagyon hálás vagyok a Gondviselésnek, hogy
ezt is megélhettük, átélhettük.

– *Azóta is sokan érdeklődnek az út iránt, láttunk titeket a Jakupcsek-show-ban is, meg az interneten – miért
érdekli szerintetek az embereket ennyire egy ilyen zarándokút?*

Két dolog szokta érdekelni az embereket, az egyik az, hogy hogy bírtuk ezt ki kettesben, hogy öt hétig csak
ketten voltunk. Hogy hogyan hat ez a házasságra? Mindig elmondjuk, hogy a mi házasságunknak most biztos,
hogy ez a legnagyobb kalandja, és ez is marad, bár tervbe vettük, hogy további utakat teszünk kettesben, ehhez
hasonlóan. Nagyon jó volt kettesben lenni, nagyon jó volt együtt menni, együtt hallgatni vagy éppen együtt
beszélgetni, elfáradni, izzadni... Ez egy igazi párterápia. A másik meg a zarándoklat lelki háttere, amiről min-
dig beszélnünk kell. Hogy mennyit tanul az ember abból, hogy a saját határait feszegeti. Hogy tud időt szentel-
ni sajátmagára út közben, hogy kerül közelebb sajátmagához, meg persze a Jóistenhez. Azért is szoktunk erről
beszélni, ha megkérdezik, mert fontosnak tartjuk, hogy elmondjuk, érdemes ezért erőfeszítéseket tenni, mert
érdemes megtapasztalni a szabadságnak és a felszabadultságnak ezt a teljesen más fokozatát...!

Kedves Kata nagyon szépen köszönöm a beszélgetést és engedd meg, hogy a Te szavaiddal búcsúzzak:

„Minden zarándok, ahogy mondani szokták, a föld felől az ég felé halad, ez egy belső út is, egy spirituális út.”

Tavaszcélzás a COVID 19-es járvány szkeptikus oltakozási időszakában, 2021 tavaszán

Gondolatok két művészi alkotás biztató vonatkozásairól.

MAG A FÖLDBEN

A mindenség titka feszül benned
mély álmom után ébredve.
Az öröklét páncélját repeszted
percnyi életért újrakezdve,
a rész küzdelmét a nagy egésszel,
hogyan virágot bonthass, illatozz,
és mit sem számít, ha elenyészel,
mikor virágod már magot hoz.
Küzdjél kicsi élet, én csodállak.
Tetted az egyetlen érdemes,
mert új létezés adhat a vágnak,
hogyan magad a mindenség lehess!

Marsi Gyula

A Gödöllői Agrártudományi Egyetemi (újabbkori nevén Szent István Egyetem) tanulmányaim során többször is csodálójá lehettem a világhírű magyar művész, Amerigo Tot monumentális méretű bronzból készült domborművének melynek a művész A mag apoteozisa (A mag megdicsőülése) címet adta. A művész így fogalmazta meg alkotásának lényegét.

„A mag egy általános gondolat nemcsak a mag mint növény, hanem mag mint kezdet, (a biológia) mint gondolat összetartozik mag és föld és nő.”

Az egyetemi aulát díszítő 120 m²-es dombormű 1983-ban készült. Alkotója a fehérvárcsurgói parasztfiú, Tóth Imre 15 éve a Farkasréti temetőben nyugszik.

Feleségem egy gyulai osztálytalálkozóján egykori tudós tanárát Bencsik Endrét ismerhettem meg, akinek közvetítésével juthattam a Gyulai Tájékoztatóképző remetei történetének dokumentum gyűjteményéhez, amely a Gyulai Városszépítő Egyesület kiadásában 2000-ben jelent meg.

Gárdonyi Géza, Bródy Sándor és Ady Endre után Móricz Zsigmond már így fogalmazott:

„Minden egyes tanító a nemzeti jövő őrszeme, pionírja és mártírja, aki Alföld sarának sűrű tengerében röpíti a kultúra szekerét.”

A visszaemlékező sorokat olvasva akadtam Marsi Gyula, egy verselő tanító jelölt *Mag a Földben* című versére. A Tavasz a megújulás hitének szépségeivel, a magvetés és palántázások reménykedő rímeivel alkalmas arra is, hogy a tanévzáró ünnepségek során egykori tanítóinknak is tisztelegjünk, és orvosaink és ápolóink áldásos munkájáért helytállásukért köszönetet mondjunk, amellyel visszavezettek bennünket megszokott életünkhöz.

Köszönettel vagyok Pócsföldi Gáborné és Müllerné Fölker Anita gépeléshez és képszerkesztéshez nyújtott munkájukért.

2021. június 20.

Dr. Szakmár János

Köszönettel vagyok Pócsföldi Gáborné és Müllerné Fölker Anita gépeléshez és képszerkesztéshez nyújtott munkájukért.

2021. június 20.

Dr. Szakmár János

Bemutatkozik Leányvár alkotóművésze – Tárczy Gabriella festőművész

Az egykori sárospataki diák jelenleg Leányváron él és alkot. Képeit a természet a vidék „íze, illata „ hangulata határozza meg.

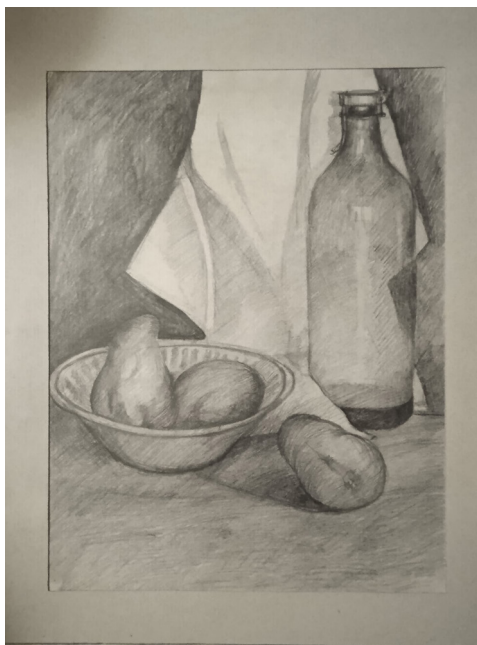

De hogyan is indult a pályája, hogyan került kapcsolatba az ecsettel a festéssel?

Mint, ahogy fentebb említettem a Sárospataki Gimnáziumban érettségizett Gabriella, ehhez a városhoz kötődik minden gyerekkori emléke, élménye.

Mesterei Somogyi József szobrászművész és Szabó János, Czinke Ferenc festőművészek voltak, akik segítették őt a festőművésszé válásban. 1986- ban Gabriella Párizsban is dolgozott.

A festészet és a rajzolás mellett az agyaggal való munkálatok is érdekelték őt, így szülővárosában elvégzett egy kerámiaformázó szakot.

1991- ben a Magyar Nemzeti Múzeum szervezésében tárgyrestaurátori végzettséget szerzett, mely végzettséggel a Visegrádi Mátyás Király múzeumban is dolgozott mint tárgyrestaurátor. Kétszer járt Mexikóban, ami számos munkájához ihletet adott. Leányváron is megcsodálhattuk Gabi Mexikóban készült képeit több kiállítása alkalmával, ahol nemcsak a tájak de az emberekről készített portrékban is gyönyörködhattünk. A Sárospataki Népfőiskola Képzőművészeti Tagozatának tanára Balogh Istvánné és tehetséggondozó szakköre nagyban szerepet játszott az önálló formai világának kialakulásában. Pályája során több egyéni és kollektív tárlaton vett részt.

2005- től tagja a Lírykusok Irodalmi Műhely
Képzőművészeti Tagozatának.

Kiállításai:

1998- Sárospatak, Kereskedelmi Bank

2000- Budapest, Magyar Kultúra Alapítvány Székháza

2005- Budapest, Unió Galéria

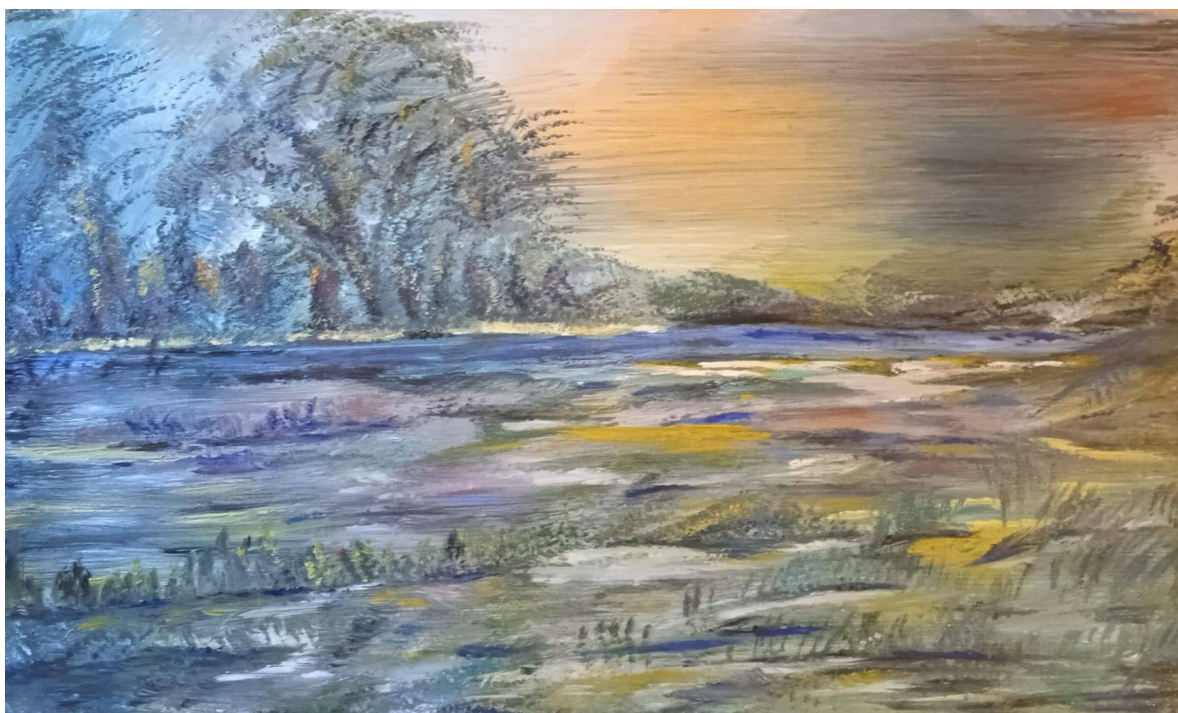
2006- Budapest, Hilton Dominikánus Udvar

Gabriella leányvári otthonában is folyamatosan fest, alkot. Tájakat, hegyvidéket, folyópartot, csendéleteket, hazánk jellegzetes műemlékeit, régi házakat örökít meg a műalkotásain. Fogja az ecsetet és néhány vonás után már kirajzolódni látszik a táj a színek a hangulat a fények az árnyékok a fa lombjai és maga a nyugaltság, amit egy tájkép elmondani tud nekünk, nézőknek.

Kívánom, hogy még sok szép festményt alkoss mindenki örömére és egy kiállításon csodálhassuk majd együtt a műalkotásaid.

Szakmár Krisztina

Kedves Olvasók!

A rovat a júliusi szabadság után újult erővel vág neki a fontosabb kertészeti kihívásoknak. Remélhetőleg az augusztus lesz az utolsó hónap mely a szárazság alapján teszi próbára a növényinket. Ne adjuk fel a harcot, és elsősorban a fiatal növényeket (bokrokat, fákat) öntözzük megfelelő technikával (vízpótló, árasztó, párasító öntözés), a növényvédelmi problémákat elkerülve lehetőleg a reggeli órákban. Ugyanis a fiatal növények gyökere nincs még elég mélyen ahhoz, hogy a mélyebb rétegekből vegyék fel a vizet, így a felső 20-50cm-es réteg kiszáradva a növények pusztulását okozza.

Augusztus a szabadföldi zöldség félék, és gyümölcsök hónapja. Ekkor érik a szabadföldi paradicsom java, a paprika, padlizsán, spárgatök, patison, sárgadinnye, görögdinnye, őszibarack, nyári alma, nyári körte, ringló, szilva, és a csemegeszőlők egyes fajtái. A szüretnél törekedjünk az érett, egészséges zöldség, és a gyümölcs leszedésére. A zöldség és gyümölcsök többsége leszedés után már nem érlelhető, kivétel ez alól a paradicsom, az alma, a körte, és a birsalma termése.

Érdemes ezen terméseket a reggeli, vagy az esti órákban leszedni, és frissen fogyasztani. Ha túl sok van a gyümölcsből, vagy termésből, akkor nyári konyhában vagy pincében tárolva meghosszabbíthatjuk a fogyasztás idejét, ami ne legyen több 1 hétnél. A gyümölcsöket érdemes feldolgozni, (lekvár, gyümölcsle, bor formájában) valamint lefagyasztva mélyhűtőbe tenni. Itt szólnék a zöldségek és gyümölcsök táplálkozási értékéről.

Ezen élelmiszerek sok rostot tartalmaznak, melyek az emésztést segítik. Lényegesen sok vitamint (A-, D-, E-, K-, B1-, B2-, B6-vitamint) valamint makro-, mezo-, és mikroelemet (N, P, K, Ca, Mg, Fe, S, Zn, Cu, Mo, I stb) is tartalmaznak. Kimutattak már pl. paradicsomban, az alma héjában, és a szőlő héjában, magjában lévő olyan anyagot amely a daganatos betegség kialakulását gátolja. A lehetőségeinknek megfelelően minél több zöldséget, és gyümölcsöt fogyasszunk (főleg a fiatal fejlődő szervezetnek (gyerekeknek) van rá nagy szüksége).

A növényvédelmi munkákról se feledkezzünk meg, annak ellenére, hogy a betakarítás előtt állunk. Figyelmet érdemel, a lisztharmat, a szürke rothadás (botritisz), alternária (paradicsomvész) a levéltetű, és atka, bagolylepke fertőzés, hogy a legfontosabbakat említsem. Ezek ellen lehetőleg megelőzve, védekezzünk rövid (5-10 nap) élelmiszerügyi várakozási idővel rendelkező permetszerekkel.

A szőlő esetében figyeljük a hajtásokat, és a felesleget távolítsuk el (csonkázás), hogy az energia ne a hajtásokba, hanem a fürtök érlelésére használódjon fel. Törekedjünk a szellős sorok kialakítására, hogy a betegségek (augusztus végén szeptemberben szürkerothadás, és peronoszpóra) kevesebb kárt tegyenek.

A dísznövény ágyásban az elvirágzott egynyári, és évelő növények elszáradt virágait vágjuk le (Pl. rózsánál egészen a leveles hajtásrészig). A szép és egészséges egynyári virágokról magot is gyűjthetünk, a következő évre.

A virágzás előtt lévő fűszer- és gyógynövényeinkről vágjunk le hajtásokat, és sötét meleg helyen (padláson, vagy nyári konyhában) szárítsuk meg télire. Télen jól jön egy kis kamilla, borsmenta, vagy zsálya tea.

A gyepet a lehetőségeinknek megfelelően öntözzük, s ha gyepet akarunk telepíteni vagy pótolni, akkor kezdjük meg a terület előkészítését (tereprendezés, talajlazítás, gyomtalanítás).

Mindenkinek kívánok eredményes szüretet, és jó kertészkedést!

Mezős Balázs

Nyári tengerparti hangulat a saját otthonodban

Ha tengerpartra, nyaralásra vágysz egy kicsit hozd közelebb magadhoz a hangulatot a érzést, amit a nyaralás nyújt. Hogyan legyen egész nyáron tengerparti hangulat az otthonodban, ehhez nyújtanak segítséget az alábbi ötletek.

Készíts világítótornyot

Válasz ki 3 db. különböző méretű cserépkaspót. Ha otthon van sok csereped, akkor azokból is válogathatsz, ha nincs akkor bármelyik nagyáruház polcán megtalálod ezt a terméket. Lényeg hogy ha egymásra illeszted őket fejjel lefelé, mint egy kúpot akkor megálljanak egymáson, kicsit fedje egyik a másikat. Ha összeállt a torony, akkor jöhet a festés a cserép nagyobbik részét ferd akrilfestékkel egyforma színre a peremhez egy másik színt használj. Olyan színeket válassz, ami neked tetszik. Festhetsz rá ajtót, ablakot, kisablakot, kisajtót, mindazt amitől szerinted olyan lesz az összhataés mint egy világítótornynak. Az oldalát kagylókkal, kis figurákkal díszítettem. A díszek felrakásához ragasztópisztolyt használtam. Függönykarikából, fonalból, piros szigetelőszalagból készíthetsz egy mentő úszógumit, ami szintén a torony dísze lehet. Virágboltban kapható vagy talán otthon is találsz egy ilyen hálószerű anyagot, amivel díszítheted a kis tornyodat. A torony tetején lévő lyukba (legkisebb cserép) tehetsz egy solarlámpát, ami minden este világítani fog neked. Ha szeretnéd az alját teheted egy alátétre és körbe szórhatod kavicsokkal, kis mohával. Ha elkészültél a munkával válaszd egy szép helyet neki a teraszon (esőmentes helyre tettem) és már jöhet is egy hangulatos vacsora a mölön 😊 a családdal, barátokkal. Nemrég olvastam egy mondást, mely szerint minden házban kell legyen egy világítótorony 😊 Rajta alkossd meg a te világítótornyodat.....

Dobd fel a teraszod kis zászlókkal

A zászlók készítéséhez varrógépet használtam, mert ez nagyban gyorsította a munkám. Rajzolj egy háromszöget, aminek ez egyik oldala 14 cm a másik két oldala pedig 20 cm. Erős kartonpapírra rajzold a háromszöget majd vágd ki. Hajts félbe olyan anyagokat, amiből a zászlókat szeretnéd (egy stílushoz kb. 5 színt használtam). A félbehajtott anyagra rajzold fel a háromszög mintádat. Majd a vonal mentén varrd össze az anyagot a két 20 cm hosszúságú oldalon. Ha ezzel megvagy, akkor vágd körbe a háromszögeid a varrás mellett 1 cm -el. A 14 cm-es részt hagyd nyitva, ott fogod kifordítani a háromszöget. Nyitva hagyott résznél is hagyj 1 cm-t , amikor kivágod a formát. Ha kifordítottad a háromszögeket vasald le őket, így könnyebb vele dolgozni. Egy 4 cm széles és kb. 2 m hosszú anyagcsíkra , ilyen pl. a ferdepánt is vagy egy szalag is megteszi, varrd fel a háromszögeket, szép sorban. Ha nehézséget okoz a felvarrás akkor a háromszög összevarrásánál a legrövidebb oldalnál is varrd össze és egy kis lyukat hagyj a kifordításra. Ha kifordítottad a háromszöget akkor varrd be kézzel vagy géppel a lyukat. Kis csipesszel csíptesd fel sorban egy vastagabb madzagra, fonálra a zászlókat. A zászlósor végét hagyd üresen ne varrj rá zászlót, hogy fel tudd majd kötni a díszet. Ha elkészültél díszítsd vele a teraszt a kiülőt, bárhová teheted mert mosható, minden évben újra elővehető. Olyan hangulatos lesz tőle a terasz vagy az udvar, hogy máris a tengerparton érzed magad. Ha nem tengerparti hangulatot szeretnél, akkor válaszd olyan színeket, amik neked tetszenek , ami a te lakásodhoz illik. Bátrabbak akár előre kivágott betűket is varrhatnak a zászlókra. Pl. Summer felirat csak 6 db. zászló, ha minden zászlóra egy betűt varrsz fel. Az ötletek csak rajtad múlnak, attól lesz szép a zászlósorod ha te csinálod és úgy ahogy neked a legjobban tetszik, attól lesz egyedi.

Irány a Beach – dísz az ajtóra

Hungarocell koszorút használtam alapnak, azt tekertem be egy szalaggal. De a koszorú alapot betekerheted akár egy széles anyagcsíkkal is. Kb. 20-25 cm átmérőjű koszorúalap betekeréséhez kb. 4 m hosszú, 3 cm széles szalag vagy anyagcsík szükséges. Ha ezzel megvagy nincs más dolgod mint borítsd ki a kincsesládád, amiket pl. korábbi nyaralások alkalmával gyűjtöttél (kagylók, kavicsok, csigák, kis figurák, kis fadarabok és minden apróság) és ragaszd fel ragasztópisztollyal a koszorúra a kincseid.

Egy koszorú akkor lesz igazán szép ha van egy kiindulópont, ahonnan indulsz és oda teszed a leghangsúlyosabb darabot. pl. egy nagyobb figurát, vagy nagyobb kagylót. (nem kell, hogy a koszorú közepe legyen a kiindulópont, nem mindig a szimmetria a fontos.) Érdemes először rakosgatni a kincseket és próbálgatni, hogy hogyan mutat jobban egy - egy darab a koszorún és ha összeállt, akkor felragasztani. Használhatsz egy szép masnit is díszítőelemként vagy egy feliratot , amiket hobbiboltokban vásárolhatsz meg.

Ha elkészült tedd, a megfelelő helyre, ahol a legjobban mutat. Gyerekekkel közösen is elkészíthető, de a ragasztópisztolyhoz ha kis gyerekekkel készíted nyújts segítséget, mert balesetveszélyes a használata az ő számára. A gyerekeknek általában rengeteg kincsük van az ilyen dolgokhoz. pl.szerencsekő, apró kavicsokstb. Na és persze rengeteg ötletük is van a megvalósításhoz.

Ezek a tárgyak akár ajándéknak is készülhetnek valaki számára. Ne feledd, hogy a magad alkotta tárgyakba, ajándékokba, mialatt elkészíted beépül a szereteted is, azért is lesz olyan egyedi és megismételhetetlen.

Jó szórakozást és alkotást kívánok mindenkinek!

Szakmár Krisztina

Egy-két emlékidéző gondolat a Leányvári futballcsapat kezdeteiről a Labdarúgó Európa Bajnokság Időszakában

A retrospektív(visszatekintő) eseményben régóta őrzöm a leányvári futballtörténethez kapcsolódó képviselő testületi határozatok másolatát, egy futballmérkőzésre kerülő leányvári focicsapat fényképét és a Leányvári S.E. (Sport Egyesület) 1971 szeptember 1-től vezetett kéziratos pénztárkönyv töredékét. A 2021. évi Futball Európa Bajnokság időszakában, amikor esténként az európai élgárda legjobb nemzeti csapatjainak parádés mérkőzései közvetítéseit nézhetjük a televízióban, egy kis helytörténeti hozzájárulást csatlakoztatunk az eseményhez. A fénykép az 1950-70-es évek valamelyikében készült.

Köszönet érte Vass Mihálynak, aki megőrizte ezt az utókornak. Sajnálatos mulasztás az, hogy a képen látható sportolók nem mindegyikét tudjuk megnevezni mert közülük többségében már elhaláloztak.

Az állósorban balról jobbra: Rabovszky Gábor a Műkö üzem egykori sportpártadó szakszervezeti vezetője, Grósz József, Schiszler Bálint, Zorics Ferenc, Balogh Lajos, Grósz Róbert, ülősorban ? Kondákor László, fekvők: Gerstner Mátyás, Kisvölgyi Antal...

Dorog Fotball meccsen
 Leányváriak
 Eifert Antal
 Szakmár János
 Ádám Böcsi
 Füstenzeller, Böcsi
 Székely János és fia

A falusi csapat tagjai zömével a helyi kőbánya és az egykori Adler -féle mészégető és kőőrő üzem államosított telepein dolgoztak a rendszerváltásig MÁRKAKŐ üzemként ismert vállalkozásban valószínűsíthető, hogy a csapat fenntartását is az üzem támogatta (a játékosok szállítása, pálya gondozási munkák, rendszeres edzések biztosítása). Az esztergomi levéltárban az 1940-1950 évi időszak testületi határozatai három esetben tárgyaltak sportkérdésekben. A háborút követő általános szegénység közepette e célra sem figyelem sem pénz nem volt. 1949-ben foglalkozott a leányvári képviselő testület a sport egyesület támogatásával. A napirendet az 1949/23 sz. testületi határozat így összegzi: „Jegyző előadja, hogy a községnek kiválóan működő sportegyesülete van, de a sportpálya nem felel meg a követelményeknek. A sportegyesület kérte a községet, hogy a pálya rendbehozásához nyújtson segítséget. Kiss László szakszervezeti elnök összegét 500(!) forintban kéri megállapítani.

A testület a támogatást megszavazta.”

Kiss László a dorogi szénbányáknál töltött be szakszervezeti tisztséget és a helyi képviselő testület tagja is volt. A kérés inkább csak jelezte, hogy valami „sportféle mozgolódás” volt a községben. A szép fekvésű pálya a „Krautland” (káposztás földek) és a kiserdőknek nevezett akác erdő között terült el, ahova abban az időben még külön földút is vezetett. A káposztások privatizációjával a pálya is felszámolásra került, amit némi túlzással „ipartelepnek” nevezhetünk, ahol napjainkban egy-két vállalkozás folytat termelő tevékenységet. Mai megítélés szerint kár volt e szép fekvésű és gyepes pályát e célra „privatizálni”. A későbbi községrendezési tervben új sporttelep létrehozása is szerepel, amelynek „parlagfűmentesítése” csak gondot és költséget jelent a falu vezetőinek.

Az 1949/24. sz. közgyűlési határozat még konkrétabb és részletesebb volt: *„Jegyző előadja, hogy az ünnepségek rendezőiről és azok költségeiről is ki kell vennie a részét ünnepségek rendezését nem csak a korszellem, hanem a fejlett ideológiájú bányászok is megkövetelik. Javasolja, hogy az ünnepségek költségeihez a község 1500 forinttal járuljon hozzá.”*

A Határozat így fogalmaz: *„Így kellett határozni mert az ünnepségek színes és díszes megrendezését a bányász-ságnak és az egész községnek is hozzá kell járulni. Ezen összeget a népi bizottság azonban csak a zenészek fizetésére és a díszkapuk dekorációs anyagok beszerzésére használhatja fel. Fedezetről az 1950. évi költségvetésben gondolkodni kell. Ez a véghatározat 15 napig közzemlére teendő azzal, hogy ellene ezen idő alatt fellebbezéssel lehet élni. Fellebbezési határidő eltelte után a véghatározat jóváhagyása felterjesztendő.”*

A határozat és különösen annak indoklása híven tükrözi a korszellemet, mely a párt koalíciós idők tömegsport-ra vannak különböző állásfoglalásait jelzi.

Az „így kellett” indoklás pedig igazolja, hogy egy felsőbb felsőbb leirat végrehajtása volt a feladat, amely nem tűrte az ellentmondásokat és ezzel megfelelt a „korszellemnek” is.

Vajon milyen lehetett a „fejlett ideológiájú bányász” akinek társait a kitelepítési vonattal 1946-ban Németországba vitték? Munkahelyén biztosan „sztahanovista” vagy, ott bizonyára önként jegyzett „békekölcsönt” is. A dekorációs anyagokig részletezett költségfelhasználás szinte sugallja, hogy semmi eszem-izomra nem kerülhetett sor.

A hivatalos jegyzőkönyvi másolatok helyett készült egy földönjáró „pénztárkönyv” a Leányvári S.E. (Sport Egyesület) 1971 szeptember-decemberi időszakából is.

A nagyalakú francia kockás füzet apósom, a sportrajongó Eifert Antal készítette és őrizte meg a fontosabb iratai között. A szép írással készült füzet lapjairól készült fényképek másról tanuskodnak, mint a dekorációs anyagokat soroló határozat. Egy-egy mérkőzésen általában 4 üveg szóda volt a „reprezentáció” mely 4,40 forintba került. A játékvezetők díja 60-120 forint volt mérkőzésenként. Egy-egy játékos igazolásának 20 forint volt a költsége. Napjainkban 100ezrekről és milliókról szól a „korszellem”. 11 játékosnak még egy-egy fagyalt sem juthatott a Hóvirág cukrászdában. Egy mignon is 1,40 forintért volt kapható.

Bajna, Bajót, Pilismarót, Mogyorósbánya, Süttő is szerepel a mérkőzések helyeként. A játékosok biciklivel vagy lovas kocsival (stráfkocsi) érhetek a távoli községbe. 5 forint volt a tagsági könyv ára. Beszédes lenne a pártolótagok névsora. Emlékezetből egy-egy gyakran elhangzott név: Grósz János(Róbert bátyja), Indacsek Frigyes, Hegedűs István, Erdély Jenő, Grósz Henrik, Puchler Henrik.

A fiatalabbak egy csasztuska szerű dallal bíztatták a győztes csapat tagjait.

Leányvár kivonul, kivonul.

A világ kivirul, kivirul és a lány fülig pirul.

Védelmünk sorban áll, sorban áll, az ellenség lövés el száll.

Jöhetnek a cséviék a siratóbuszon, mi lehuzzuk a rolót majd a 16-oson!

A lövésük messze el száll a kapu felett!

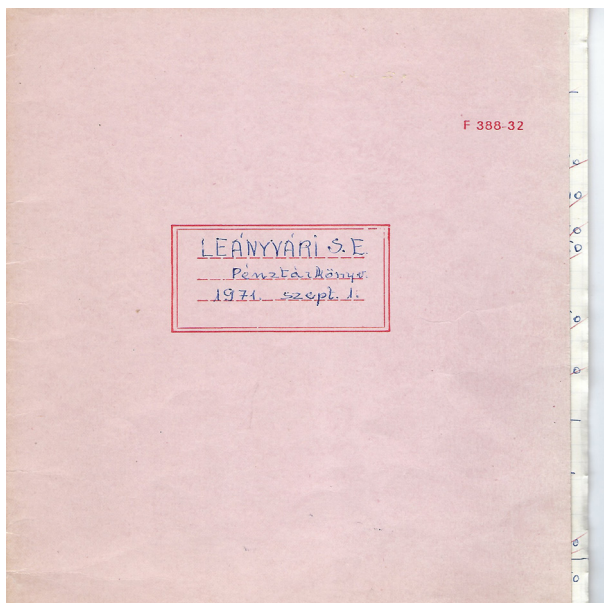
A kapusunk jó kedvében nagyokat nevet ha ha ha...

Leányvár kivonul...

Feleségem még ma is el tudja énekelni a „Regimentmarsch” dallamára készült focisdalt, amellyel a győztes meccset ünnepelték.

Apósom sok-sok bőrlabdát és stoplis cipőt javított, felesége pedig kimosta, vasalta a játékosok trikóit, hogy a hétvégi meccsre friss-elegáns legyen. Így nézett ki alulnézetből a Leányvári S.E. élete. Az első szertárnak nevezett faskamra szerű féltetős épület a kultúrház udvarrészének utcai frontjára készült. Elbontására a kultúrotthon bővítésekor került sor, majd a mai játszótér helyén jó részt a sportolók támogatásával elkészült a lapostetős sportszertár, amely azóta is kihasználatlan.

Búcsúzóul kérem gyakorolják a „Regimentmarsch” dallamára írt szöveget (a dallam a youtube internetes oldalon elérhető) Kérjük olvasóinkat ha van birtokukban a témához tartozó fénykép, küldjék el a Művházban a szerkesztőségnek, szívesen vállalkozunk azok utólagos közlésére is.

Köszönettel vagyok Pócsföldi Gáborné és Müllerné Fölker Anita gépeléshez és képszerkesztéshez nyújtott munkájukért.

Leányvár, 2021.06.22.

Dr. Szakmár János

1971. Szept. 1.			
Bevétel:		Kiadás:	
1971. szept. 12. Leányvár-Iszterványa miskolci bevétel:	3.-	1971. szept. 12. Leányvár-Iszterványa játékvezetői díj:	75.-
Szeptember 16. A leányvár tanács hozzájárulása:	2.000.-	1971. szept. 12. Futabiztosok juttatása fizetett:	689.-
Szept. 26. A leányvár - Sütő miskolci bevétel:	75.-	4 üveg szikvíz a sport- telepre működésére:	440.-
		Szept. 21. én 1 db cinkes 1 db W-C-kefe vásárlás:	4380 1950
		Szept. 22. én 30 db plakát 5 db nyomtatványért kiadott:	1650
		Szept. 22. én a sportter- tári pillanatképeket fizetett:	3000
		Szept. 26. Pályák kitéjesítését fiz:	45.-
		Szept. 26. Leányvár - Sütő játékvezetői díj:	60.-
		Szept. 26. Futabiztosok juttatá- sára, és 4 üveg szikvíz a működésére fizetett:	5740
Szept. havi bevétel összesen:	2.078.00	Szept. havi kiadás:	42050

1971. okt. hó. BEVÉTEL:	ft.	KIADÁS:	ft.
Szept. havi átlózat:	2.078.-	Szept. havi átlózat:	420.50
okt. 30.		okt. 3. án a L. vár - Bajna miskolcs utcai jövedelmére fizetett:	35.40
Tagdíj bevétele		okt. 5. Bertalan díj:	290.-
Szept. és október hó. napján.	240.-	okt. 10. L. vár - Jácsoép elnevezett miskolcs j. vezetői díja:	70.-
		okt. 10. L. vár - Bajna j. vezetői díja:	125.-
		okt. 10. Hátország j. vezetői díja:	41.10
		okt. 12. Puchler Gábor igazgató létszáma befizetése:	20.-
		okt. 17. L. vár - Pilsen miskolcs j. vezetői díja:	115.-
		okt. 13. án tagdíj kömpe- kért 10 db a: 5. ft. =	50.-
		okt. 18. J. vezetői díja fizetése	48.30
		okt. 22. Hóvirág cukrász dánok fizetése:	63.-
okt. havi bevétele:	2.318.00	okt. havi kiadás:	1.278.30
ÁTVÉTEL:		ÁTVÉTEL:	

Folytatjuk az előző számban megkezdett Leányvári SE történetét

Most az eredmények és az újságcikkek tükrözik az eltelt időt és a sok munkát!

Leányvári SE

Alakulás : 1990 szeptember

Alapítók : Deák Attila, Pfluger Antal

1999. év létszáma tanfolyammal együtt 120 fő.

Leányvár : edzők : Deák Attila, Pfluger Antal

Kesztlőc : edzők : Bádi Mihály, Petrőczy Zoltán

Piliscsév : edzők : Pfluger Antal

1990-1999 összevont eredmények :

Arany : 1018 db, Ezüst : 610 db, Bronz : 20

Magyar Bajnokok : 45 fő

Válogatottak száma : 47 fő

Világ Bajnokságon járt (Kolumbia): 1 fő

Junior Europa Bajnokságon járt (Ljubljana 1997): 1 fő

Junior Europa Bajnokságon járt (Bukarest 1998): 1 fő

Junior Europa Bajnokságon járt (Róma 1999): 1 fő

Ifi Europa Bajnokságon járt (Jičin 1998) : 5 fő

Ifi Europa Bajnokságon járt (Paks 1998) : 6 fő

Europa Bajnoki eredmények : II. hely 3 db, III. hely 3 db

Világ Kupa eredmények : I. hely 1 db, II. hely 2 db, III. hely 3 db

Olaszországi nemzetközi csapat eredmények :

I. hely 7 db, II. hely 2 db, III. hely 1 db

Versenyzőink a következő nemzetekkel mérkőztek :

Ausztria, Görögország, Csehország, Lengyelország, Finnország, Svéd
Ukrajna, Oroszország, Bosznia, Horvátország, Szlovénia, Románia, G
Franciaország, Kolumbia, Japán, Szlovákia, Fehéroroszország, Olasz
Németország

FŐTÁMOGATÓ: LEÁNYVÁRI ÖNKORMÁNYZAT

TÁMOGATÓK: CNC CENTRUM KFT. ESZTERGOM
KESZTŐLCI ÖNKORMÁNYZAT
PILISCSEVI ÖNKORMÁNYZAT
Dr.HARGITAI ZOLTÁN
OLÁH IMRE
CSOBÁN ZOLTÁN

JUDO CSAPATUNK OLASZORSZÁGI SIKEREI

Nemzetközi judó versenyt rendeztek az észak-olasz Spillinbergóban, ahová a tavalyi sikeres szereplés után ismét meghívtak bennünket.

Hat ország 27 csapata mérkőzött. Leányvár 182 ponttal első lett. Olyan nagyvárosok csapatait sikerült magunk mögé utasítani, mint Udine, Split, Milánó, Padova.
Csapatunk szinte minden tagja éremmel tért haza.

EREDMÉNYEINK:

LÁNYOK:

- 29 kg I. helyezett: Varga Karol
II. helyezett: Baumstark Beáta
III. helyezett: Weissenburger Ibolya;
33 kg II. helyezett: Baumstark Éva
III. helyezett: Sándor Klaudia;
44 kg II. helyezett: Berényi Dóra
52 kg I. helyezett: Huttera Melinda
III. helyezett: Misik Hajnalka;
56 kg I. helyezett: Bartl Zsuzsanna
63 kg I. helyezett: Fekete Klára
II. helyezett: Húsvéti Aranka
66 kg II. helyezett: Legény Mónika

FIÚK:

- 34 kg II. helyezett: Busch Dietmar
III. helyezett: Horváth Krisztián
V. helyezett: Sándor Krisztián
38 kg I. helyezett: Helmajer Tamás
II. helyezett: Varga Bence
42 kg II. helyezett: Leányvári Viktor
III. helyezett: Witzenteiler Zoltán
55 kg I. helyezett: Bartl György

"Jó tanuló, jó sportoló" KITÜNTETÉS

Ismét leányvári dzsudós kapta meg ezt az igen rangos, kimagasló tanulmányi és sportteljesítményt igénylő trófeát. Előzőleg Bartl Zsuzsi, ez évben **Baumstark Bea** büszkélkedhet a díjjal.

Bea a Dobó Katalin Gimnázium tanulója, öt éve dzsudózik a Leányvári Sportegyesületben. Sportpályafutását díjak, érmek sorozata fémjelzi. Az 1997-es év kiemelkedő eredményeket hozott számára.

Miskolcon az ifjúsági versenyen ősszel első helyezett, a serdülők között szintén első, s a fiúkkal közös versenyen is első lett. Az 1997-es Diákolimpián ifjúsági korosztályban első, a májusban tartott nemzetközi versenyen szintén első helyre küzdötte fel magát. Mivel tanulmányi eredménye is kiváló, módja nyílt e díj megpályázására. 1997 decemberében vehette át az oklevelet és a csodaszép bronz emléklakettet.

Feliratát - „**KALOKAGATHIA**” - együtt fejtettük meg, az ókori görög szó az erkölcsösséget és a szépséget hirdeti, amely minden tekintetben illik Beára. A művelődési miniszter mindössze 105 ilyen kitüntetést adott át az egész ország kimagasló teljesítményt nyújtó ifjú sportolóinak.

A sport és a tanulás mellett tagja a Dobó Gimnázium énekkarának, sikeresen és lelkesen vesz részt az iskola színjátszó szakköri munkájában. Zenét két hangszeren is tanul; zongorából ötödikes, a fagottozást nemrég kezdte el. A maradék szabadidejében örömmel jár szalontáncra.

Mindannyian szívből gratulálunk a nagy sikeredhez, az edzőid kiváló munkájához, és további sok sikert kívánunk !

Dr. Hargitai Zoltánné

24 ÓRA — SPORT 1998. április 24., péntek

Fiatalok a küzdőtéren

A dzsúdóspalánták kitettek magukért

A közelmúltban Lábatlanon rendeztek rangos cselgáncsversenyt, amelyen tíz egyesület több mint kétszáz dzsúdósa lépett tatamira. A legjobb eredményt elért megyei versenyzők kategóriánként a következők:

GYERMEK LEÁNY, 20 kg: 1. Szoták Dia (Esztergomi Szabadidő SE). 22 kg: ...2. Sas Dóra (Leányvár). 24 kg: 1. Csernyák Ildikó (Leányvár). 26 kg: 1. Valovics Viktória (Leányvár). 28 kg: 1. Tiborcz Lívla (THAC). 30 kg: ...3. Schlbnei Katalin (Leányvár). +36 kg: 1. Kalmár Zsuzsa (Lábatlan).

DIÁK LEÁNY „A”, 32 kg: 1. Sándor Nikolett (Esztergomi Szab.). 35 kg: ...2. Szakály Orsolya (Esztergomi SzSE). 38 kg: 1. Valek Éva (Leányvár). 45 kg: 1. Vital Kitti (TABAK – Tokodaltáró). **DIÁK LEÁNY „B”, 28 kg:** 1. Bors Lívla (Esztergomi SzSE). 33 kg: 1. Köles Mónika (TABAK).

DIÁK LEÁNY „C”, 27 kg: 1. Hargital Anna (Trans-Bábolna Baj). 30 kg: 1. Gurin Terez (Leányvár). 33 kg: 1. Stieff Kata (Trans Bábolna, Baj) 36 kg: 1. Koll Boglárka (Esztergomi Spartacus). 40 kg: 1. Pap Angéla (Leányvár).

SERDÜLŐ LEÁNY, 36 kg: 1. Varga Anett (TABAK). 40 kg: 1. Baumstark Beáta (Leányvár). 44 kg: 1. Varga Karollin (Leányvár). 48 kg: ...2. Huszár Katalin (OTSC). 52 kg: 1. Schleer Barbara (Esztergomi Spartacus). 57 kg: 1. Koller Barbara (Esztergom Spartacus). 63 kg: 1. Köpöczl Anna (Trans-Bábolna Baj).

GYERMEK FIÚ, 20 kg: 1. Debreczeni Tamás (Leányvár). 22 kg: 1. Vörös Balázs (Lábatlan). 24 kg: ...2. Simon Ferenc (Esztergomi SzSE). 26 kg: ...3. Tiborcz Gábor (THAC). 28 kg: 1. Szögyör Mihály (TABAK). 30 kg: 1. Holló Zsolt (Oroszlány TSC). 33 kg: 1. Válint László (Esztergomi Szab.). 36 kg: 1. Pápa Péter (TABAK). 40 kg: 1. Kiss Gergő (Leányvári Judo Club).

DIÁK FIÚ „A”, 34 kg: 1. Bors Zoltán (Esztergom SzSE). 41 kg: 1. Pócsföldi Gábor (Leányvár). 45 kg: ...3. Kucséra László (Leányvár). 38 kg: 1. Süveges Ákos (TABAK). 49 kg: 1. Gurin Vilmos (Leányvár). +66 kg: ...2. Tillman Zoltán (Esztergom, Spartacus Judo Club).

DIÁK FIÚ „B”, 29 kg: 1. Kohl Tamás (OTSC). 32 kg: 1. Babér Dávid (OTSC). 35 kg: 1. Kucséra Zoltán (Leányvár). 38 kg: 1. Mogyorós Gábor (Leányvár). 41 kg: 1. Schupner Ferenc (Leányvár). 50 kg: ...3. Witzeneitner Norbert (Leányvár).

DIÁK FIÚ „C”, 27 kg: 1. Wesz Ádám (Esztergomi SzSE). 33 kg: ...2. Dóda Attila (Trans Bábolna, Baj). 36 kg: 1. Jánoki Péter (OTSC). 39 kg: 1. Czeller Lehel (Esztergomi Szab.). 45 kg: 1. Csobán Ferenc (Leányvár). 49 kg: ...2. Szöllösi Tibor (Leányvári Judo Club).

SERDÜLŐ FIÚ, 36 kg: ...2. Horváth Krisztlán (Leányvár). 40 kg: 1. Baranyai János (OTSC). 44 kg: 1. Péntek Zoltán (Leányvár). 48 kg: 1. Marosi Bálint (OTSC). 52 kg: 1. Helmayer Tamás (Leányvár). 57 kg: 1. Kozák Zoltán (Esztergomi Szab.). 63 kg: 1. Babér Zoltán (OTSC). 70 kg: 1. Kupi Zoltán (Leányvár). +70 kg: 1. Jánoki László (OTSC).

Leányvári Judo sikerek

Junior Magyar Bajnokságon, 21 éves versenyzők között a 14 éves Veres Nikolett +78 kg-os súlycsoportban kiváló versenyzéssel 5. helyen végzett. Magyar bajnoki eredményért az egyesület 14 pontot kapott.

Tisztelettel:

Pfluger Antal

ANYAKÖNYVI HÍREK

Szeretettel köszöntjük a 2020-as év végén és a 2021-ben született legfiatalabb Leányvári lakosokat és ezúton is kívánunk mindannyiuknak jó egészséget!

Megszületett:

Berényi Réka és Hutera Csaba kislánya: Hutera Martin (2021.04.19.)

„Azért mert szerettek, jöttem a világra.

S lettem új fény, csillag, szülők boldogsága.

Szeressetek engem igaz szeretettel!

A kincsetek vagyok, pici kincs, de Ember!

(Donkó László)

Külön köszöntjük és sok boldogságot kívánunk az ifjú házaspároknak, akik az elmúlt időszakban kötötték össze hivatalosan is életüket!

Tóth Roland - Vénusz Alexandra Katalin 2021.03.22.

Szabó László - Szabóné Krizbai Szandra 2021.04.10.

Kiener Zoltán - Kiener-Pintér Andrea 2021.04.17.

Banai Viktor - Banai-Szabó Dorottya 2021.04.17.

Müller Ferenc - Müllerné Bognár Edina 2021.05.21.

Veress László - Veress-Karsai Zsuzsanna Mária 2021.05.29.

Jung Ferenc - Jung-Horváth Zsuzsanna 2021.05.29.

Horváth Krisztián Gábor - Horváthné Leczki Zsuzsanna 2021.06.05.

*“Szeretni és szeretve lenni
a legnagyobb boldogság a világon.”
(Goethe)*

Részvétellel áthatott tisztelettel emlékezünk az elhunyt leányvári lakosokról!

A hozzátartozók hozzájárulásával búcsúzunk:

Kovács Csaba (elhunyt 2021. 03. 23-án)

Zsolnay Istvánné (2021. 06. 03-án)

Schiszler Istvánné (2021. 03. 27-én)

„Nem, nem haltam meg.

Csak egy angyal csókolt meg.

A csókkal elrepültem.

Elvette terhét,

Szabad lettem.

Nem, nem haltam meg.

Attól, hogy nem látsz, még élek,

Csak már semmitől sem félek.

Keress meg szívedben,

ott hajóznak ereidben.

Nem, nem szűntem meg.

Úgy biztos nem, ahogy gondolod.

Érzed ezt a finom őszi illatot?

Az ősz én vagyok.”

(Gyenge Ildikó: Nem haltam meg!)

Tájékoztatjuk a Tisztelt Lakosságot, hogy az anyakönyvi híreinkben név szerint kizárólag azokat tudjuk megemlíteni, akiknek hozzátartozói ezt engedélyezik, a megjelentetéshez hozzájárulnak!

Impresszum

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung – Leányvár község lapja – Megjelenik kéthavonta – Lapzártá: minden hónap ötödikén – Kiadja: Piliscsévi Közös Önkormányzati Hivatal Leányvári Kirendeltsége – Sokszorosítás: FÉBÉ Kft. – Megjelenik 270 példányban – Főszerkesztő: Pócsföldi Gáborné – Hirdetésvétel a Polgármesteri Hivatalban – Hirdetések árai: egy oldal 12.000 Ft + Áfa, fél oldal 6.000 Ft + Áfa, negyed oldal 3.000 Ft + Áfa. Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes. Tördelés: Mihelik István
Elérhetőség: leanyvariujtag@freemail.hu. Észrevételeiket, kérdéseiket a Polgármesteri Hivatalban elhelyezett gyűjtőládán, valamint a Leányvári Újság e-mail címén keresztül juttathatják el a szerkesztőségnek.

ISSN 2060-4874